

KONVENTA E KOMBEVE TË BASHKUARA KUNDËR KORRUPSIONIT

Preambulë

Shtetet palë në këtë Konventë,

të shqetësuar për seriozitetin e problemeve dhe rreziqeve që dalin nga korrupsioni për stabilitetin dhe sigurinë e shoqërive, duke dëmtuar institucionet dhe vlerën e demokracisë, vlerat etike dhe drejtësinë dhe duke rrezikuar zhvillimin thelbësor dhe shtetin ligjor;

të shqetësuar nga lidhjet ndërmjet korrupsionit dhe formave të tjera të krimit, sidomos krimit të organizuar dhe krimit ekonomik, duke përfshirë pastrimin e parave;

të shqetësuar edhe për rastet e korrupsionit që kanë të bëjnë me sasi të mëdha pasurish, që mund të përbëjnë një pjesë thelbësore të burimeve për shtetet, dhe që kërcënojnë stabilitetin politik dhe zhvillimin e shëndetshëm të këtyre shteteve;

të bindur se korrupsioni nuk vazhdon të jetë një çështje e një vendi, por një fenomen transkombëtar që prek të gjitha shoqëritë dhe ekonomitë, duke e bërë bashkëpunimin ndërkombëtar për parandalimin dhe kontrollin e tij thelbësor;

të bindur gjithashtu se kërkohet një trajtim i plotë dhe i shumëllojshëm për parandalimin dhe luftimin e korrupsionit me efektivitet;

të bindur edhe se marrja e asistencës teknike mund të luajë një rol të rëndësishëm në rritjen e aftësisë së shteteve, duke përfshirë forcimin e kapacitetit dhe ndërtimin e institucioneve, për të parandaluar dhe luftuar korrupsionin me efektivitet;

të bindur se përfitimi i paligjshëm i pasurisë personale mund të jetë veçanërisht i dëmshëm për institucionet demokratike, ekonomitë kombëtare dhe shtetin ligjor;

të vendosur për të parandaluar, zbuluar dhe mënjanuar në një mënyrë më të efektshme transfertat ndërkombëtare të pasurive të fituara në mënyrë të paligjshme dhe për të forcuar bashkëpunimin ndërkombëtar për rimarrjen e pasurive;

duke njohur principet themelore të zbatimit të drejtë të ligjit në gjykimet penale dhe në gjykimet civile dhe administrative për njohjen e të drejtave pronësore;

duke pasur në mendje se parandalimi dhe çrrënjësja e korrupsionit është një përgjegjësi e të gjitha shteteve dhe se ata duhet të bashkëpunojnë me njëri-tjetrin, me mbështetjen dhe përfshirjen e individëve dhe grupeve jashtë sektorit publik, si shoqëria civile, organizatat joqeveritare dhe organizatat e bazuara në komunitet, nëse përpjekjet e tyre në këtë fushë janë me efektivitet;

duke pasur gjithashtu në mendje principet e administrimit të rregullt të çështjeve publike dhe pasurisë publike, drejtësisë, përgjegjësisë dhe barazisë para ligjit, dhe të nevojës për të garantuar integritetin dhe të nxitjes së kulturës për të hedhur poshtë korrupsionin;

duke vlerësuar punën e Komisionit për parandalimin e krimit dhe të drejtësisë penale dhe Zyrën e Kombeve të Bashkuara për Drogën dhe krimin në parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit;

duke rikujtuar punën e bërë nga organizata të tjera ndërkombëtare dhe regjionale në këtë fushë, duke përfshirë aktivitetet e Bashkimit Afrikan, Këshillit të Europës, Këshillit të Bashkëpunimit të Doganave (e njohur gjithashtu edhe si Organizata Botërore e Doganave) Bashkimit European, Lidhjen e Shteteve Arabe, Organizatën për Bashkëpunimin Ekonomik dhe Zhvillim dhe Organizatën e Shteteve Amerikane;

duke vënë në dukje me vlerësim instrumentet shumëpalëshe për parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit, duke përfshirë, ndërmjet të tjerash, Konventën Ndëramerikane kundër Korrupsionit, të miratuar nga Organizata e Shteteve Amerikane më 29 mars 1966, Konventën për Luftën kundër Korrupsionit që ka të bëjë me zyrtarët e Komuniteteve Europiane ose zyrtarët e Shteteve Anëtare të Bashkimit European, të miratuar nga Këshilli i Bashkimit European më 26 maj 1997, Konventën për Luftën kundër Ryshfetit ndaj Nëpunësve Publikë të Huaj në Transaksione Ndërkombëtare Biznesi, të miratuar nga Organizata për Bashkëpunimin Ekonomik dhe Zhvillim më 21 dhjetor 1997, Konventën e së Drejtës Penale mbi Korrupsionin, të miratuar nga Komiteti i Ministrave të Këshillit të Europës më 27 janar 1999, Konventën e së Drejtës Civile mbi

Korrupsionin, të miratuar nga Komiteti i Ministrave të Këshillit të Europës më 4 nëntor 1999, dhe Konventën e Bashkimit Afrikan për Parandalimin dhe Luftën kundër Korrupsionit, të miratuar nga kryetarët e shteteve dhe qeverive të Bashkimit Afrikan më 12 korrik 2003;

duke mirëpritur hyrjen në fuqi më 29 shtator 2003 të Konventës së Kombeve të Bashkuara kundër Krimit të Organizuar Transkombëtar, kanë rënë dakord si më poshtë.

KAPITULLI I DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1 Deklarimi i qëllimit

Qëllimet e kësaj Konvente janë:

a) nxitja dhe forcimi i masave për parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit më me efikasitet dhe efektivitet;

b) nxitja, lehtësimi dhe mbështetja e bashkëpunimit ndërkombëtar dhe asistencës teknike në parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit, duke përfshirë rimarrjen e pasurisë;

c) nxitja e integritetit, përgjegjësisë dhe administrimi i rregullt i çështjeve publike dhe pasurisë publike.

Neni 2 Përdorimi i termave

Për qëllimet e kësaj Konvente:

a) “Nëpunës publik” është: (i) çdo person që mban në post legjislativ, ekzekutiv, administrativ ose gjyqësor në një shtet palë, i emëruar ose i zgjedhur, i përhershëm ose i përkohshëm, i paguar ose i papaguar, pavarësisht nga kohëzgjatja e shërbimit të personit; (ii) çdo person tjetër që ushtron një funksion publik, duke përfshirë në agjenci publike ose ndërmarrje publike, ose që kryen një shërbim publik, sipas përcaktimit të ligjit të brendshëm të shtetit palë dhe sipas zbatimit në sferën përkatëse të ligjit në shtetin palë; (iii) çdo person tjetër të përcaktuar si “nëpunës publik” në ligjin e brendshëm të shtetit palë, megjithatë, për qëllimet e disa masave specifike që parashikohen në kapitullin II të kësaj Konvente, “nëpunës publik” është çdo person që ushtron një funksion publik ose jep një shërbim publik sipas parashikimit të ligjit të brendshëm të shtetit palë dhe sipas zbatimit në fushën përkatëse të ligjit të shtetit palë.

b) “Nëpunës publik i huaj” është çdo person që ka një post legjislativ, ekzekutiv, administrativ ose gjyqësor të një shteti të huaj, i emëruar ose i zgjedhur, dhe çdo person që ushtron një funksion publik për një vend të huaj, duke përfshirë një agjenci publike ose një ndërmarrje publike.

c) “Nëpunës i një organizate publike ndërkombëtare” është një punonjës i shërbimit civil ndërkombëtar ose çdo person që është i autorizuar nga një organizatë e tillë për të vepruar në emër të asaj organizate.

d) “Pronë” është pasuri e çdo lloji, materiale ose jomateriale, e tundshme ose e patundshme dhe dokumentet ose instrumentet ligjore që vërtetojnë tituj ose interesa në pasuri të tilla.

e) “Të ardhura nga krimi” janë të gjitha pasuritë që rrjedhin ose janë përftuar, direkt ose indirekt, nëpërmjet kryerjes së një vepre penale.

f) “ngrirje” ose “kapje” është ndalim i përkohshëm i transferimit, konvertimit, disponimit, ose lëvizjes së pasurisë ose veçim i përkohshëm ose kontroll i pasurisë mbi bazën e një vendimi të dhënë nga një gjykatë ose organ tjetër kompetent;

g) “Konfiskim”, i cili përfshin edhe humbjen e së drejtës kur është e zbatueshme, është ndarja e përhershme nga pasuria me anë të një urdhri gjyqësor ose organi tjetër kompetent.

h) “Vepër penale” është çdo vepër penale, si rezultat i së cilës janë marrë fitime, që mund të përfshihet në kualifikimin e veprës penale të përcaktuar në nenin 23 të kësaj Konvente.

i) “Dhënie e kontrolluar” është teknika e lejimit të dërgimeve të paligjshme ose të dyshimta për të dalë, kaluar ose hyrë në territorin e një ose më shumë shteteve, me njohurinë dhe nën mbikëqyrjen e organeve të tyre kompetente, me qëllimin e hetimit të një vepre penale dhe identifikimin e personave të përfshirë në kryerjen e veprës penale.

Neni 3

Objekti

1. Kjo Konventë zbatohet, në pajtim me kushtet e saj, për parandalimin, hetimin dhe ndjekjen penale të korrupsionit dhe për ngrirjen, kapjen, konfiskimin dhe kthimin e fitimeve nga veprat penale të parashikuara sipas kësaj Konvente.

2. Për qëllimet e zbatimit të kësaj Konvente, nuk është e nevojshme, përveç kur është e parashikuar ndryshe, që veprat penale të parashikuara në të, të dëmtojnë ose cenojnë pasurinë e shtetit.

Neni 4

Mbrojtja e sovranitetit

1. Shtetet palë përmbushin detyrimet e tyre sipas kësaj Konvente në një mënyrë që të jetë në përputhje me principet e barazisë së sovranitetit dhe integritetit të territorit të shtetit dhe të mosndërhyrjes në punët e brendshme të shteteve të tjera.

2. Asgjë në këtë Konventë nuk i jep të drejtën një shteti palë të ndërmarrë në territorin e një shteti tjetër ushtrimin e juridiksionit dhe ushtrimin e funksioneve që i rezervohen ekskluzivisht organeve të atij shteti në bazë të ligjit të brendshëm.

KAPITULLI II

MASAT PARANDALUESE

Neni 5

Politikat dhe praktikat parandaluese kundër korrupsionit

1. Secili shtet palë, në përputhje me principet themelore të sistemit ligjor të tij, zhvillon dhe zbaton ose ruan politika të efektshme dhe të koordinuara kundër korrupsionit që nxisin pjesëmarrjen e shoqërisë dhe reflektojnë principet e shtetit ligjor, administrimin e rregullt të punëve publike, pasurisë publike, integritetit, transparencës dhe përgjegjësisë.

2. Secili shtet palë përpiqet të vendosë dhe të nxitë praktika të efektshme që synojnë parandalimin e korrupsionit.

3. Secili shtet palë përpiqet të vlerësojë periodikisht instrumentet përkatëse ligjore dhe masat administrative me qëllim që të përcaktojë përshtatshmërinë e tyre për të parandaluar dhe luftuar kundër korrupsionit.

4. Shtetet palë, siç duhet dhe në përputhje me principet themelore të sistemit të tyre ligjor, bashkëpunojnë me njëri-tjetrin dhe me organizatat ndërkombëtare dhe regjionale në nxitjen dhe zhvillimin e masave të përmendura në këtë nen. Ky bashkëpunim mund të përfshijë pjesëmarrjen në programe dhe projekte ndërkombëtare që synojnë parandalimin e korrupsionit.

Neni 6

Organi ose organet parandaluese të korrupsionit

1. Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të sistemit të tij ligjor, siguron ekzistencën e një ose disa organeve, si të jetë e përshtatshme, për të parandaluar korrupsionin me mjete të tilla si:

a) zbatimi i politikave të përmendura në nenin 5 të kësaj Konvente dhe, kur është e përshtatshme, mbikëqyrja dhe koordinimi i zbatimit të këtyre politikave;

b) rritja dhe shpërndarja e njohurive rreth parandalimit të korrupsionit.

2. Secili shtet palë i jep organit ose organeve të përmendura në paragrafin 21 të këtij neni pavarësinë e nevojshme, në përputhje me principet themelore të sistemit të tij të drejtësisë, për t'i dhënë mundësi organit ose organeve për të kryer funksionet e tyre me efektivitet dhe të lirë nga çdo influencë e parregullt. Jepen burimet e nevojshme materiale dhe personeli i specializuar, si dhe kualifikimi që ky personel mund të kërkojë për të kryer funksionet e tij.

3. Secili shtet palë informon Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara në lidhje me emrin dhe adresën e organit ose organeve që mund të asistojnë shtetet e tjera palë në zhvillimin dhe zbatimin e masave specifike për parandalimin e korrupsionit.

Neni 7 Sektori politik

1. Secili shtet palë, kur është e përshtatshme dhe në përputhje me principet themelore të sistemit të tij ligjor, përpaket të miratojë, ruajë dhe forcojë sistemet për marrjen në punë, kontraktimin, mbajtjen në detyrë, ngritjen në përgjegjësi dhe nxjerrjen në pension të punonjësve të shërbimit publik dhe, kur është e përshtatshme, të punonjësve publikë të pazgjedhur:

a) që të bazohen mbi principet e efikasitetit, transparencës dhe kriterëve objektive, si meritat, barazia dhe aftësitë;

b) që përfshijn procedura të përshtatshme për zgjedhjen dhe kualifikimin e individëve për pozicionet publike, që konsiderohen veçanërisht delikate kundrejt korrupsionit, dhe kur është e përshtatshme, qarkullimin e këtyre individëve në pozicione të tjera;

c) që nxit pagesa të përshtatshme dhe shkallë të drejta pagese, duke marrë parasysh nivelin e zhvillimit ekonomik të shtetit palë;

d) që nxit arsimimin dhe programet kualifikuese për t'i ndihmuar ata të plotësojnë kërkesat për kryerjen e saktë, të ndershme dhe të përshtatshme të funksioneve publike dhe që u japin atyre kualifikimin e specializuar dhe të përshtatshëm për të rritur vëmendjen e tyre në lidhje me rreziqet e korrupsionit që mbart ushtrimi i këtyre funksioneve. Këto programe mund t'u referohen kodeve dhe standardeve të sjelljes në fushat e zbatueshme.

2. Secili shtet palë mendon të miratojë masa të përshtatshme legjislative dhe administrative, në përputhje me objektivat e kësaj Konvente dhe në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, të paracaktosh kriteret në lidhje me kandidaturën dhe zgjedhjen në një post publik.

3. Secili shtet palë mendon gjithashtu të marrë masa të përshtatshme, legjislative dhe administrative, në përputhje me objektivat e kësaj Konvente dhe në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, të rrisë transparencën në financimin e kandidaturave për postin e zgjedhur publik dhe, kur është e zbatueshme, financimin e partive politike.

4. Secili shtet palë, në përputhje me principet themelore të ligjit të vet të brendshëm, përpaket të miratojë, ruajë dhe forcojë sistemet që nxisin transparencën dhe të parandalojnë konfliktet e interesave.

Neni 8 Kodet e sjelljes për nëpunësit publikë

1. Me qëllim që të luftohet korrupsioni, secili shtet palë nxit, ndërmjet të tjerash, integritetin, ndershmërinë dhe përgjegjësinë e nëpunësve të tij publikë, në përputhje me principet themelore të sistemit të tij ligjor.

2. Secili shtet palë përpaket, në veçanti, të zbatosh, brenda sistemeve të tij institucionale dhe ligjore, kodet ose standardet e sjelljes për ushtrimin korrekt, të ndershëm dhe të përshtatshëm të funksioneve publike.

3. Për qëllimet e zbatimit të dispozitave të këtij neni, secili shtet palë, kur është e

përshtatshme dhe në përputhje me principet themelore të sistemit të tij ligjor, shënon iniciativat përkatëse të organizatave regjionale, ndërregjionale dhe multilaterale, si Kodi Ndërkombëtar i Sjelljes për Nëpunësit Publik, i cili gjendet në shtesën e Rezolutës së Asamblesë së Përgjithshme 51/59 të 12 dhjetorit 1996.

4. Secili shtet palë, në përputhje me principet themelore të së drejtës së tij të brendshme, shqyrton caktimin e masave dhe të sistemeve për të ndihmuar raportimin nga nëpunësit publikë të akteve të korrupsionit tek autoritetet e duhura, kur ata marrin dijeni për këto akte gjatë ushtrimit të funksioneve të tyre.

5. Secili shtet palë, kur është e përshtatshme dhe në pajtim me principet themelore të ligjit të brendshëm, përpaket të caktojë masa dhe sisteme që u kërkojnë nëpunësve publikë të bëjnë deklaratat tek autoritetet e duhura, ndërmjet të tjerash, në lidhje me aktivitetet e jashtme, punësimin, investimet, pasuritë dhe dhuratat ose privilegjet e mëdha nga të cilat mund të lindë një konflikt interesash për shkak të funksioneve të tyre si nëpunës publikë.

6. Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, shqyrton marrjen e masave disiplinore dhe të tjera kundër nëpunësve publikë që shkelin kodet ose standardet e caktuara në pajtim me këtë nen.

Neni 9

Prokurimi publik dhe administrimi i financave publike

1. Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të sistemit të tij ligjor, merr hapat e nevojshëm për të vendosur sisteme të përshtatshme prokurimi, bazuar mbi transparencën, konkurrencën dhe kriteret objektive në vendimmarrje, që, ndërmjet të tjerash, janë të efektshme në parandalimin e korrupsionit. Këto sisteme, që mund të marrin parasysh vlerat përkatëse minimale në zbatimin e tyre, ndërmjet të tjerash shqyrtojnë:

a) Shpërndarjen publike të informacionit në lidhje me procedurat e prokurimit dhe kontratat, duke përfshirë informacionin mbi ftesat për tender dhe informacionin përkatës ose të rëndësishëm mbi dhënien e kontratave, duke u dhënë kohë të mjaftueshme pjesëmarrësve në tendera të përgatisin dhe të dorëzojnë tenderat e tyre;

b) Caktimin paraprak të kushteve për pjesëmarrje, duke përfshirë kriteret e zgjedhjes dhe të fitimit, rregullat e tenderimit dhe botimin e tyre;

c) Përdorimin e kriterëve objektive dhe të paracaktuara për vendimet e prokurimeve publike, me qëllim që të ndihmohet verifikimi i mëvonshëm i zbatimit të saktë të rregullave procedurale;

d) Një sistem të efektshëm të rishikimit të brendshëm, duke përfshirë një sistem të efektshëm ankimi, për të siguruar ndërhyrjen ligjore dhe ankimimin në rast se rregullat procedurale të parashikuara në këtë paragraf nuk respektohen;

e) Nëse është e përshtatshme, masat për rregullimin e çështjeve që kanë të bëjnë me personelin e përgjegjshëm për prokurimet, procedurat e kontrollit dhe kërkesat për kualifikim.

2. Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të sistemit të tij ligjor, merr masat e përshtatshme për nxitjen e transparencës dhe përgjegjësisë në administrimin e financave publike. Këto masa, ndërmjet të tjerash, përfshijnë:

a) Procedurat për miratimin e buxhetit kombëtar;

b) Raportimin në kohë për të ardhurat dhe shpenzimet;

c) Një sistem standardesh kontabiliteti dhe kontrolli dhe mbikëqyrjen përkatëse;

d) Sisteme efçente dhe të efektshme të administrimit të rrezikut dhe kontrollit të brendshëm, dhe

e) Kur është e përshtatshme, veprimin korrigjues në rast mospërbushjeje të kërkesave të caktuara në këtë paragraf.

3. Secili shtet palë merr ato masa civile dhe administrative që janë të nevojshme, në pajtim me principet themelore të ligjit të brendshëm, për të ruajtur integritetin e regjistrave të kontabilitetit, regjistrimeve, deklaratave financiare ose dokumenteve të tjera që kanë të bëjnë me shpenzimet dhe të ardhurat publike dhe për të parandaluar falsifikimin e këtyre dokumenteve.

Neni 10

Raportimi publik

Duke pasur parasysh nevojën për të luftuar korrupsionin, secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të ligjit të brendshëm, merr ato masa që janë të nevojshme për të rritur transparencën në administratën publike, duke përfshirë, kur është e nevojshme, proceset e organizimit, funksionimit dhe vendimmarrjes. Këto masa, ndërmjet të tjerash, mund të përfshijnë:

a) Miratimin e procedurave dhe rregullave që lejojnë anëtarët e publikut të gjerë, kur është e përshtatshme, të marrin informacion mbi proceset e organizimit, funksionimit dhe vendimmarrjes në administratën publike dhe, duke i kushtuar kujdes ruajtjes së jetës private dhe të dhënave personale, mbi vendimet dhe aktet ligjore që prekin anëtarët e publikut;

b) Thjeshtëzimet e procedurave administrative, kur është e nevojshme, për të lehtësuar shkuarjen e publikut te organet e vendimmarrjes; dhe

c) Botimin e informacionit që mund të përfshijë raporte periodike mbi rreziqet e korrupsionit në administratën publike.

Neni 11

Masat në lidhje me shërbimet gjyqësore dhe të prokurorisë

1. Duke pasur parasysh pavarësinë e gjyqësorit dhe rolin e tij themelor në luftën kundër korrupsionit, secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të sistemit të tij ligjor dhe pa cenuar pavarësinë e gjyqësorit, merr masa për të forcuar integritetin dhe parandaluar mundësitë për korrupsion tek anëtarët e gjyqësorit. Këto masa mund të përfshijnë rregulla në lidhje me sjelljen e anëtarëve të gjyqësorit.

2. Masa me të njëjtin efekt si ato të marra sipas paragrafit 1 të këtij neni mund të paraqiten dhe zbatohen në shërbimin e prokurorisë në ato shtete palë ku ai nuk është pjesë e gjyqësorit por ka pavarësi të ngjashme me pavarësinë e gjyqësorit.

Neni 12

Sektori privat

1. Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, merr masa për të parandaluar korrupsionin në sektorin privat, forcuar standardet e kontabilitetit dhe kontrollit në sektorin privat dhe, nëse është e përshtatshme, cakton dënime të efektshme, proporcionale dhe parandaluese, civile administrative dhe penale, nëse këto masa nuk merren.

2. Masat për arritjen e këtyre qëllimeve, ndërmjet të tjerash, mund të arrijnë:

a) nxitjen e bashkëpunimit ndërmjet agjencive të përmbartimit dhe subjekteve përkatëse private;

b) nxitjen e zhvillimit të standardeve dhe procedurave të caktuara për ruajtjen e integritetit të subjekteve përkatëse private, duke përfshirë kodet e sjelljes për kryerjen e saktë, të ndershme dhe të përshtatshme të aktiviteteve të biznesit dhe të gjitha profesionet përkatëse, dhe parandalimin e konflikteve të interesit, dhe për nxitjen e përdorimit të praktikave të mira tregtare ndërmjet bizneseve dhe në marrëdhëniet kontraktuale ndërmjet bizneseve dhe shtetit;

c) nxitjen e transparencës te subjektet private, duke përfshirë, nëse është e përshtatshme, masat për identitetin e personave juridikë dhe fizikë të përfshirë në themelimin dhe menaxhimin e kompanive;

d) parandalimin e keqpërdorimit të procedurave që rregullojnë subjektet private, duke përfshirë procedurat për subvencionet dhe licencimet e dhëna nga organet publike për aktivitetet tregtare;

e) parandalimin e konflikteve të interesit duke vënë kufizime, nëse është e përshtatshme dhe për një periudhë të arsyeshme kohe, mbi aktivitetet profesionale të ish- nëpunësve publikë ose mbi punësimin e nëpunësve publikë nga sektori privat pas dorëheqjes ose me daljen në pension, nëse

këto aktivitete ose ky punësim lidhet direkt me funksionet e ushtruara ose mbikëqyrur nga ata nëpunës publikë gjatë kohës së shërbimit;

f) garantimin që ndërmarrjet private, duke marrë parasysh strukturën dhe madhësinë e tyre, të kenë kontrolle të mjaftueshme të brendshme për të ndihmuar në parandalimin dhe zbulimin e akteve të korrupsionit, dhe që llogaritë dhe deklarimet financiare të kërkuara të këtyre ndërmarrjeve private t'u nënshtrohen procedurave të përshtatshme të kontrollit të vërtetimit.

3. Me qëllim që të parandalohet korrupsioni, secili shtet palë merr ato masa që janë të nevojshme, në pajtim me ligjet dhe rregulloret e brendshme, për mbajtjen e librave dhe të regjistrave, dhënien e deklarimeve financiare dhe standardet e kontabilitetit dhe të kontrollit për të ndaluar kryerjen e akteve të mëposhtme me qëllim kryerjen e një prej veprave penale të mëposhtme të parashikuara sipas kësaj Konvente:

- a) Mbajtja e llogarive jashtë regjistrave;
- b) Kryerja e transaksioneve të paregjistruara ose të paidentifikuara në mënyrë të përshtatshme;
- c) Regjistrimi i shpenzimeve të paqena;
- d) Hyrja e detyrimeve me identifikim jo të saktë të objektit të tyre;
- e) Përdorimi i dokumenteve false;
- f) Prishja me qëllim e dokumenteve të kontabilitetit para afatit të parashikuar në ligj.

4. Secili shtet palë nuk lejon zbritjen e taksave për shpenzimet që përbëjnë ryshfet, duke qenë se kjo e fundit është një nga elementet përbërëse të veprave penale të parashikuara në pajtim me nenet 15 dhe 16 të kësaj Konvente dhe, nëse është e përshtatshme, edhe nga shpenzimet e tjera të shkaktuara si vijim i sjelljes korruptive.

Neni 13

Pjesëmarrja e shoqërisë

1. Secili shtet palë merr masa të përshtatshme, brenda mundësive të tij dhe në pajtim me principet themelore të ligjit të brendshëm, për të nxitur pjesëmarrjen aktive të individëve dhe grupeve jashtë sektorit publik, siç është shoqëria civile, organizatat joqeveritare dhe organizatat e bazuara mbi komunitet, në parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit, dhe për të rritur ndërgjegjësimin publik në lidhje me ekzistencën, shkaqet dhe rëndësinë dhe kërcënimin që përbën korrupsioni. Kjo pjesëmarrje duhet të forcohet me masa të tilla si:

- a) Forcimi i transparencës dhe nxitja e kontributit të publikut në proceset e vendimmarrjes;
- b) Garantimi që publiku ka të drejtën efektive për informacion;
- c) Ndërmarrja e aktiviteteve për informimin publik që kontribuojnë në mostolerimin e korrupsionit, si dhe programet e edukimit publik, duke përfshirë programet shkollore dhe universitare;
- d) Respektimi, nxitja dhe mbrojtja e lirisë për të kërkuar, marrë, botuar dhe shpërndarë informacion në lidhje me korrupsionin. Kjo liri mund t'u nënshtrohet kufizimeve të caktuara, por këto janë vetëm ato që janë parashikuar në ligj dhe ato që janë të nevojshme:
 - i) për respektimin e të drejtave dhe reputacionit të të tjerëve;
 - ii) për mbrojtjen e sigurisë kombëtare, rendit publik ose shëndetit ose moralit publik.

2. Secili shtet palë merr masa të përshtatshme për të siguruar që organet përkatëse kundër korrupsionit që përcaktohen në këtë Konventë të jenë të njohura për publikun dhe siguron të drejtën për t'iu drejtuar këtyre organeve, kur është e përshtatshme, për raportimin, edhe anonimisht, të çdo incidenti që mund të konsiderohet se përbën një vepër penale të parashikuar në pajtim me këtë Konventë.

Neni 14

Masat për parandalimin e pastrimit të parave

1. Secili shtet palë:

a) vendos një regjim të plotë rregullator dhe mbikëqyrës të brendshëm për bankat dhe institucionet financiare jobankare, duke përfshirë personat fizikë dhe juridikë që bëjnë shërbime formale dhe joformale për dërgimin e parave dhe vlerave dhe, nëse është e përshtatshme, për organe të tjera që janë tepër të prekshme nga pastrimi i parave, brenda kompetencës së tij, me qëllim që të parandalojë dhe zbulojë të gjitha format e pastrimit të parave, dhe ky regjim thekson kërkesat për identifikimin e klientit dhe, nëse është e përshtatshme, për identifikimin e përfituesit, mbajtjen e regjistrit dhe raportimin e transaksioneve të dyshimta.

b) pa cenuar nenin 46 të kësaj Konvente, garanton që organet administrative, rregullatore, të përmbarimit dhe të tjera që janë ngarkuar me luftën kundër pastrimit të parasë (duke përfshirë, nëse është e përshtatshme sipas ligjit të brendshëm, organet gjyqësore) të kenë aftësinë për të bashkëpunuar dhe shkëmbyer informacion në nivel kombëtar dhe ndërkombëtar brenda kushteve të parashikuara nga ligji i brendshëm dhe, për këtë qëllim, konsideron formimin e një njësie të shërbimit të fshehtë financiar për të shërbyer si qendër për mbledhjen, analizimin dhe shpërndarjen e informacionit në lidhje me pastrimin e mundshëm të parave.

2. Shtetet palë konsiderojnë të zbatojnë masa të mundshme për të zbuluar dhe vëzhguar lëvizjen e parasë dhe letrave me vlerë të transferueshme jashtë kufijve të tyre, duke iu nënshtruar kushteve për të siguruar përdorim të përshtatshëm të informacionit dhe pa penguar në asnjë mënyrë lëvizjen e kapitalit të ligjshëm.

3. Shtetet palë konsiderojnë zbatimin e masave të përshtatshme dhe të mundshme për t'u kërkuar institucioneve financiare, duke përfshirë dërguesit e parave:

a) të përfshijnë në formularët e transfertave elektronike të parave dhe mesazheve përkatëse informacion të saktë dhe të përshtatshëm mbi dërguesin;

b) të mbajnë informacion të tillë gjatë gjithë zinxhirit të pagesës, dhe

c) të ushtrojnë vëzhgim intensiv mbi transfertat e fondeve që nuk kanë informacion të plotë për dërguesin.

4. Për vendosjen e një regjimi rregullator dhe mbikëqyrës të brendshëm sipas kushteve të këtij neni dhe pa cenuar ndonjë nen tjetër të kësaj Konvente, shteteve palë u kërkohet të përdorin iniciativat përkatëse të organizatave regjionale, ndërregjionale dhe shumëpalëshe kundër pastrimit të parave.

5. Shtetet palë përpiqen të zhvillojnë dhe nxisin bashkëpunimin global, regjional, nënregjional dhe dypalësh ndërmjet organeve gjyqësore, përmbaruese dhe rregullatore financiare, me qëllim që të luftohet pastrimi i parave.

KAPITULLI III PENALIZIMI DHE PËRMBARIMI

Neni 15

Dhënia e ryshfetit nëpunësve publikë

Secili shtet palë miraton ato masa legjislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për parashikimin si vepra penale, kur kryhet me qëllim:

a) premtimi, ofrimi ose dhënia një nëpunësi publik, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, i një avantazhi të parregullt për vetë nëpunësin ose një person tjetër apo subjekt, me qëllim që nëpunësi të veprojë ose të mos veprojë në ushtrim të funksioneve të tij ose të saj zyrtare.

b) kërkimi ose pranimi nga nëpunësi publik, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, i një avantazhi të parregullt për vetë nëpunësin ose një person tjetër, apo një subjekt, me qëllim që nëpunësi të veprojë ose të mos veprojë në ushtrim të funksioneve të tij zyrtare.

Neni 16

Dhënia e ryshfetit nëpunësve publikë të huaj dhe nëpunësve të organizatave publike ndërkombëtare

1. Secili shtet palë miraton ato masa legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepër penale, kur kryhet me qëllim premtimi, ofrimi ose dhënia e një nëpunësi të huaj publik ose një nëpunësi të një organizate publike ndërkombëtare, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, i një avantazhi të parregullt, me qëllim që nëpunësi vetë ose një person tjetër apo subjekt të veprojë ose jo në ushtrim të detyrave të tij zyrtare, me qëllim që të përfitohen ose mbahen avantazhe biznesi ose të tjera në lidhje me sjelljen e biznesit ndërkombëtar.

2. Secili shtet palë shqyrton miratimin e masave legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për parashikimin si vepra penale, kur kryhen me qëllim kërkimi ose pranimi nga një nëpunës i huaj publik, ose nëpunës i një organizate publike ndërkombëtare, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, i një avantazhi të parregullt për nëpunësin vetë ose një person tjetër apo subjekt, me qëllim që nëpunësi të veprojë ose mos veprojë në ushtrim të funksioneve të tij ose të saj zyrtare.

Neni 17

Përfitimi, keqadministrimi i qëllimit ose abuzime të tjera me pasurinë nga një nëpunës publik

Secili shtet palë miraton ato masa legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepër penale, kur kryhet me qëllim përfitimi, keqadministrimi ose për abuzime të tjera nga një nëpunës publik për përfitimin e tij ose përfitimin e një personi tjetër ose subjekti, të çdo lloj pasurie, fondeve publike ose private, ose letrave me vlerë, apo çdo send tjetër me vlerë që i është besuar nëpunësit publik në sajë të pozicionit të tij ose të saj.

Neni 18

Trafikimi i influencave

Secili shtet palë shqyrton marrjen e masave legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepra penale, kur kryhen me qëllim:

a) premtimi, ofrimi ose dhënia një nëpunësi publik ose çdo personi tjetër, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, e një avantazhi të parregullt, me qëllim që nëpunësi publik ose personi të keqpërdorë influencën e tij të vërtetë ose të prezumuar me qëllim që të merret nga një organ administrativ ose publik i shtetit palë i një avantazhi të parregullt për nxitësin e parë të këtij akti ose për çdo person tjetër.

b) kërkimi ose pranimi nga një nëpunës publik ose një person tjetër, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, të një avantazhi të parregullt për vetë ose një person tjetër, me qëllim që nëpunësi publik ose personi të keqpërdorë influencën e tij ose të saj të vërtetë ose të prezumuar me qëllim që të përfitohet nga një organ administrativ ose publik i shtetit palë i në avantazhi të parregullt.

Neni 19

Abuzimi me funksionet

Secili shtet palë shqyrton marrjen e masave legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për parashikimin si vepër penale, kur kryhet me qëllim abuzimi me funksionet ose pozicionin, që është kryerja ose moskryerja e një akti, duke thyer ligjin, nga një nëpunës publik në ushtrim të funksioneve të tij ose të saj, për qëllimin e marrjes së një avantazhi të parregullt për vetë ose një person tjetër apo subjekt.

Neni 20
Pasurimi i paligjshëm

Në përputhje me Kushtetutën dhe principet themelore të sistemit të tij ligjor, secili shtet palë shqyrton marrjen e masave legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepër penale, kur kryhet me qëllim pasurimin e paligjshëm, që është një rritje e madhe e pasurisë së një nëpunësi publik që ai ose ajo nuk mund ta justifikojë me të ardhurat e tij ose të saj të ligjshme.

Neni 21
Dhënia e ryshfetit në sektorin privat

Secili shtet palë shqyrton marrjen e masave legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepra penale, kur kryhen me qëllim, në ushtrim të aktiviteteve ekonomike, financiare ose tregtare:

a) premtimin, ofrimin ose dhënien, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, të një avantazhi të parregullt çdo personi që drejton ose punon, në çfarëdolloj cilësie, në një subjekt në sektorin privat, për vetë personin ose për një person tjetër, me qëllim që ai ose ajo, duke shkelur detyrat e tij ose të saj, të veprojë ose mos veprojë;

b) kërkimin ose pranimin, drejtpërdrejt ose jo drejtpërdrejt, të një avantazhi të parregullt nga një person që drejton ose punon, në çfarëdolloj aktiviteti, për një subjekt të sektorit privat, për vetë personin ose për një person tjetër, me qëllim që ai ose ajo, duke shkelur detyrat e tij ose të saj, të veprojë ose mos veprojë.

Neni 22
Përfitimi i paligjshëm i pasurisë në sektorin privat

Secili shtet palë shqyrton marrjet e masave legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepër penale, kur kryhet me qëllim, gjatë aktiviteteve ekonomike, financiare ose tregtare, përfitimin e paligjshëm nga një person që drejton ose punon, në çfarëdolloj cilësie, në një subjekt të sektorit privat, të çdo pasurie, fonde private ose letra me vlerë, apo çdo send tjetër me vlerë që i është besuar atij në sajë të pozicionit të tij ose të saj.

Neni 23
Pastrimi i fitimeve nga krimi

1. Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, miraton ato masa legislative që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepra penale, kur kryhen me qëllim:

a) i) konvertimin ose transferimin e pasurisë, duke ditur se kjo pasuri rrjedh nga krimi, për qëllimin e fshehjes ose të tjetërsimit të origjinës së pasurisë ose për të ndihmuar çdo person që është i përfshirë në kryerjen e veprës penale prej nga rrjedh pasuria, për të mënjанuar pasojat ligjore për veprimin e tij ose të saj;

ii) fshehjen ose tjetërsimin e natyrës së vërtetë, burimit, vendndodhjes, disponimit, lëvizjes ose pronësisë, ose të drejtave në lidhje me pasurinë, duke e ditur se kjo pasuri ka rrjedhur nga krimi;

b) brenda koncepteve bazë të sistemit të tij ligjor:

i) përftimi, zotërimi ose përdorimi të pasurisë, duke e ditur në kohën e marrjes që kjo pasuri ka rrjedhur nga krimi;

ii) pjesëmarrje, bashkimi ose planet e fshehta për kryerjen, përpjekjet për kryerjen dhe ndihmë, nxitje, lehtësimi dhe këshillimi për kryerjen e një prej veprave të parashikuara sipas këtij neni.

2. Për qëllimet e zbatimit të paragrafit 1 të këtij neni:

a) secili shtet palë përpiket të zbatojë paragrafin 1 të këtij neni në gamën më të gjerë të mundur për këto vepra penale;

b) secili shtet palë përfshin në kategorinë e këtyre veprave penale të paktën një gamë të plotë të veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë,

c) për qëllimet e nënparagrafit (b) të mësipërm, kategoria e këtyre veprave penale përfshin veprat penale të kryera brenda dhe jashtë juridiksionit të shtetit palë në fjalë. Megjithatë, veprat penale të kryera jashtë juridiksionit të një shteti palë, përfshihen në kategorinë e këtyre veprave penale vetëm kur sjellja përkatëse është një vepër penale sipas ligjit të brendshëm të shtetit ku ajo është kryer dhe do të ishte një vepër penale sipas ligjit të brendshëm të shtetit palë që zbaton këtë nen nëse ajo do të ishte kryer atje;

d) secili shtet palë i paraqet kopje të ligjeve që i japin fuqi këtij neni dhe të çdo ndryshimi të mëvonshëm të këtyre ligjeve, ose një përshkrim të tyre te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara;

e) nëse kërkohet nga principet themelore të ligjit të brendshëm të një shteti palë, mund të parashikohet që veprat penale të parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni nuk zbatohen për personat që kanë kryer këtë vepër penale.

Neni 24

Fshehja

Pa cenuar dispozitat e nenit 23 të kësaj Konvente, secili shtet palë shqyrton marrjen e masave legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për parashikimin si vepër penale, kur kryhet me qëllim pas kryerjes së një prej veprave penale të parashikuara sipas kësaj Konvente pa marrë pjesë në vepra të tilla fshehjen ose zotërimin e vazhdueshëm të pasurisë kur personi përkatës është në dijeni që kjo pasuri është rezultat i ndonjë prej veprave penale të kryera në pajtim me këtë Konventë.

Neni 25

Pengimi i drejtësisë

Secili shtet palë merr ato masa legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepra penale, kur kryhen me qëllim:

a) përdorimin e forcës fizike, kërcënimeve ose frikësimit, apo premtimin, ofrimin ose dhënien e një avantazhi të parregullt për të mundësuar një deklaram të rremë ose për të ndërhyrë në dhënien e një deklarimi apo paraqitjen e provave në një gjykim në lidhje me kryerjen e veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

b) përdorimin e forcës fizike, kërcënimeve ose fiksimeve për të ndërhyrë në ushtrimin e detyrave zyrtare nga nëpunës i drejtësisë ose i përmbarimit në lidhje me kryerjen e veprave penale të parashikuara sipas kësaj Konvente. Asgjë në këtë paragraf nuk cenon të drejtën e shteteve palë për të pasur legjislacionin në mbrojtje të kategorive të tjera të nëpunësve publikë.

Neni 26

Përgjegjësia e personave juridikë

1. Secili shtet palë aprovon masat e nevojshme, në pajtim me principet e tij ligjore, për të parashikuar përgjegjësinë e personave juridikë për pjesëmarrjen në veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

2. Në varësi të principeve ligjore të shtetit palë, përgjegjësia e personave juridikë mund të jetë penale, civile ose administrative.

3. Kjo përgjegjësi nuk cenon përgjegjësinë penale të personave fizike që kanë kryer këto vepra penale.

4. Secili shtet palë siguron veçanërisht që personat juridikë, të cilët janë të përgjegjshëm sipas këtij neni, t'u nënshtrohen sanksioneve të efektshme, proporcionale dhe penguese, penale ose jopenale, duke përfshirë sanksionet penale.

Neni 27

Pjesëmarrja dhe tentativa

1. Secili shtet palë miraton ato masa legislative dhe të tjera që janë të nevojshme për të parashikuar si vepra penale, në pajtim me ligjin e brendshëm, pjesëmarrjen në çfarëdo lloji cilësie si bashkëpunëtor, ndihmës ose nxitës në një vepër penale të parashikuar sipas kësaj Konvente.

2. Secili shtet palë mund të aprovojë ato masa legislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepër penale, në pajtim me ligjin e vet të brendshëm, çdo përpjekje për të kryer një vepër penale të parashikuar në pajtim me këtë Konventë.

3. Secili shtet palë mund të miratojë ato masa legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për të parashikuar si vepër penale, në pajtim me ligjin e brendshëm, përgatitjen për një vepër penale të parashikuar sipas kësaj Konvente.

Neni 28

Dijenja dhe qëllimi si elemente të një vepre penale

Dijenja dhe qëllimi i kërkuar si element i një vepre penale, i parashikuar në pajtim me këtë Konventë, mund të nxirren nga rrethanat faktike objektive.

Neni 29

Dispozitat e parashkrimit

Secili shtet palë, nëse është e përshtatshme, parashikon në ligjin e tij të brendshëm një periudhë të gjatë parashkrimi në të cilën duhet të fillojë gjykimi për çdo vepër penale të parashikuar në pajtim me këtë Konventë dhe parashikon një periudhë më të gjatë parashkrimi ose parashikon pezullimin e parashkrimit kur kryesuesi i prezumuar i veprës penale i është larguar dhënies së drejtësisë.

Neni 30

Ndjekja penale, gjykimi dhe sanksionet

1. Secili shtet palë mund t'ia nënshtrojë kryerjen e një vepre penale të parashikuar sipas kësaj Konvente sanksioneve që marrin parasysh seriozitetin e veprës penale.

2. Secili shtet palë merr ato masa që janë të nevojshme për vendosjen ose ruajtjen, në pajtim me sistemin e tij ligjor dhe principet kushtetuese, të një drejtpeshimi të përshtatshëm ndërmjet çdo imuniteti dhe privilegji juridiksional që u është dhënë nëpunësve të tij publikë për kryerjen e funksioneve të tyre dhe mundësisë, nëse është e nevojshme, për të hetuar, ndjekur penalisht dhe gjykuar veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

3. Secili shtet palë përpaket të garantojë që të gjitha kompetencat ligjore diskrecionare sipas ligjit të brendshëm në lidhje me ndjekjen penale të personave për veprat penale të parashikuara sipas kësaj Konvente të ushtrohen për të maksimalizuar efektivitetin e masave të përmbarimit në lidhje me ato vepra penale dhe duke pasur parasysh nevojën për pengimin e kryerjes së veprave penale të tilla.

4. Në rastin e veprave penale të parashikuara sipas kësaj Konvente, secili shtet palë merr masat e duhura, në pajtim me ligjin e tij të brendshëm dhe duke marrë parasysh si duhet rregullat e mbrojtjes, për të garantuar që kushtet e vendosura në lidhje me vendimet për lirimin, gjykimi në vazhdim ose gjykimi në apel të marrë parasysh nevojën për garantimin e pranisë së të pandehurit në gjykimet penale të mëvonshme.

5. Secili shtet palë merr parasysh seriozitetin e veprave penale përkatëse kur shqyrtohet mundësia e lirimit të hershëm ose e lirimit me kusht të personave të fajësuar për këto vepra penale.

6. Secili shtet palë, në masën që është në pajtim me principet themelore të sistemit të tij ligjor, merr në shqyrtim procedurat nëpërmjet të cilave një nëpunës publik, i akuzuar për një vepër penale të parashikuar sipas kësaj Konvente, nëse është e përshtatshme, mund të largohet, pezullohet ose rëmërohet nga organi përkatës, duke pasur parasysh respektimin e principit të prezumimit të pafajësisë.

7. Kur kërkohet nga serioziteti i veprës penale, secili shtet palë, në masën që është në përputhje me principet themelore të sistemit të tij ligjor, shqyrton caktimin e procedurave për largimin e personave të fajësuar, me anë të një vendimi gjykate ose ndonjë mënyre tjetër të përshtatshme, për një periudhë të përcaktuar nga ligji i brendshëm, në pajtim me këtë Konventë nga:

a) mbajtja e një posti publik;

b) mbajtja e një posti në një ndërmarrje në pronësi të shtetit, tërësisht ose pjesërisht.

8. Paragrafi 1 i këtij neni nuk cenon ushtrimin e kompetencave disiplinore të organeve kompetente kundër punonjësve të shërbimit publik.

9. Asgjë në këtë Konventë nuk cenon principin, sipas të cilit përshkrimi i veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë dhe të mbrojtjes ligjore të zbatueshme ose principe të tjera ligjore që rregullojnë ligjshmërinë e sjelljes i rezervohet ligjit të brendshëm të shteteve palë dhe se këto vepra penale ndiqen penalisht dhe dënohen në pajtim me atë ligj.

10. Shtetet palë përpiqen të nxitin riintegrimin në shoqëri të personave të fajësuar për veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

Neni 31

Ngrirja, kapja dhe konfiskimi

1. Secili shtet palë, në masën më të madhe të mundur brenda sistemit të brendshëm ligjor, merr ato masa që mund të jenë të nevojshme për mundësinë e konfiskimit të:

a) të ardhurave nga krimi që rrjedhin nga veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë ose pasurisë, vlera e së cilës përputhet me atë të të ardhurave të tilla;

b) pasurisë, pajisje ose mjete të tjera që përdoren ose janë të destinuara të përdoren në veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

2. Secili shtet palë merr ato masa që mund të jenë të nevojshme për identifikimin, ndjekjen, ngrirjen ose kapjen e çdo sendi të referuar në paragrafin 1 të këtij neni për qëllimin e konfiskimit të mundshëm.

3. Secili shtet palë, në pajtim me ligjin e tij të brendshëm, miraton ato masa legislative ose të tjera që mund të jenë të nevojshme për rregullimin e administrimit nga organet kompetente të pasurive të ngrira, kapura ose konfiskuara të përmendura në paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni.

4. Nëse këto fitime nga krimi janë transformuar ose konvertuar, pjesërisht ose plotësisht, në pasuri tjetër, kjo pasuri u nënshtrohet masave të përmendura në këtë nen në vend të fitimeve.

5. Nëse fitimet nga krimi janë ngatërruar me pasuri të fituar nga burime të ligjshme, kjo pasuri, pa cenuar kompetencën për ngrirjen ose kapjen, mund të konfiskohet deri në vlerën e vlerësuar të fitimit që është përzier.

6. Të ardhurat ose privilegjet e tjera që kanë rrjedhur nga fitime nga krimi, nga pasuri ku fitimet nga krimi janë transformuar ose konvertuar ose nga pasuri me të cilat janë ngatërruar edhe fitimet nga krimi u nënshtrohen po ashtu masave të përmendura në këtë nen, në të njëjtën mënyrë dhe në të njëjtën masë si edhe fitimet nga krimi.

7. Për qëllimet e këtij neni dhe të nenit 55 të kësaj Konvente, secili shtet palë u jep kompetencë gjykatave të veta ose organeve të tjera kompetente për të urdhëruar që regjistrat bankarë, financiarë ose tregtarë të tregohen ose merren. Një shtet palë lë pa zbatuar këtë dispozitë të këtij paragrafi me arsyen e fshehtësisë së bankës.

8. Shtetet palë mund të shqyrtojnë mundësinë e kërkimit që një kryerës i një vepre penale të tregojë origjinën e këtyre fitimeve të prezumuara nga krimi ose të çdo pasurie tjetër që i nënshtrohet

konfiskimit, në masën që një kërkesë e tillë të jetë në përputhje me principet themelore të ligjit të tyre të brendshëm dhe me natyrën e procedurave gjyqësore dhe të tjera.

9. Dispozitat e këtij neni nuk interpretohen në mënyrë të tillë që të dëmtojnë të drejtën e mirëbesimit të palëve të treta.

10. Asgjë në këtë nen nuk cenon principin se masat të cilat ai u referohet përcaktohen dhe zbatohen dhe rregullohen në pajtim me dispozitat e ligjit të shtetit palë.

Neni 32

Mbrojtja e dëshmitarëve, ekspertëve dhe viktimave

1. Secili shtet palë merr masat e duhura, në pajtim me sistemin e brendshëm, dhe burimet e tij për t'u siguruar një mbrojtje të efektshme nga hakmarrja ose frikësimi i mundshëm dëshmitarëve dhe ekspertëve që japin deklaratë në lidhje me dispozitat e parashikuara në pajtim me këtë Konventë dhe, nëse është e përshtatshme, për të afërmit e tyre dhe persona të tjerë të afërt me ta.

2. Masat e parashikuara në nenin 1 të këtij neni mund të përfshijnë, ndërmjet të tjerash, pa cenuar të drejtat e të pandehurit, duke përfshirë të drejtën e një procesi të rregullt:

a) caktimin e procedurave për mbrojtjen fizike të këtyre personave, siç është, në masën që është e nevojshme dhe e mundshme, ndërrimi i vendbanimit dhe lejimi, nëse është e përshtatshme, i mosnxjerrjes ose i kufizimeve në nxjerrjen e informacionit në lidhje me identitetin dhe vendndodhjen e këtyre personave;

b) caktimin e rregullave në lidhje me provat për të lejuar dëshmitarët dhe ekspertët të bëjnë deklaratime në një mënyrë që të garantojnë sigurinë e këtyre personave, siç është lejimi i marrjes së deklaratës nëpërmjet përdorimit të teknologjisë së komunikimit, si video ose mjetet të tjera të përshtatshme.

3. Shtetet palë shqyrtojnë lidhjen e marrëveshjeve ose marrjen e masave me shtete të tjera për ndërrimin e vendbanimit të personave të përmendur në paragrafin 1 të këtij neni.

4. Dispozitat e këtij neni zbatohen gjithashtu edhe për viktimat për aq sa ato janë dëshmitarë.

5. Secili shtet palë, në pajtim me ligjin e tij të brendshëm, bën të mundur që mendimet dhe shqetësimet e viktimave të paraqiten dhe shqyrtohen në fazat e përshtatshme gjatë gjykimeve penale kundër kryerësve të veprave penale në një mënyrë që nuk cenon të drejtat e mbrojtjes.

Neni 33

Mbrojtja e personave raportues

Secili shtet palë shqyrton përfshirjen në sistemin e tij të brendshëm ligjor të masave të përshtatshme për të garantuar mbrojtjen kundër çdo trajtimi të pajustificuar për çdo person që raporton në mirëbesim dhe për shkaqe të arsyeshme te organet kompetente çdo fakt në lidhje në veprat penale që parashikohen në pajtim me këtë Konventë.

Neni 34

Pasojat e akteve të korrupsionit

Duke pasur parasysh të drejtat e palëve të treta që janë përfituar në mirëbesim, secili shtet palë merr masa, në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, për të trajtuar pasojat e korrupsionit. Në këtë kontekst, shtetet palë mund ta konsiderojnë korrupsionin një faktor të rëndësishëm në proceset gjyqësore për të anuluar një kontratë, tërhequr një koncesion ose një instrument tjetër të ngjashëm apo për të ndërmarrë një veprim tjetër ankimor.

Neni 35
Kompensimi i dëmit

Secili shtet palë merr ato masa që janë të nevojshme, në pajtim me principet e ligjit të tij të brendshëm, për të siguruar që subjektet ose personat që kanë pësuar një dëm si rezultat i një veprimi korrupsioni kanë të drejtën të nisin procese gjyqësore kundër personave përgjegjës për dëmin me qëllim që të marrin kompensim.

Neni 36
Organet e specializuara

Secili shtet palë, në pajtim me principet themelore të sistemit të tij ligjor, siguron ekzistencën e organit ose organeve apo personave të specializuar për luftën kundër korrupsionit me anë të organeve ekzekutive ligjore. Këtij organi ose këtyre organeve, apo personave u jepet pavarësia e nevojshme, në pajtim me principet themelore të sistemit ligjor të shtetit palë, për të qenë në gjendje të ushtrojnë funksionet e tyre me efektivitet dhe pa u influencuar në mënyrë të parregullt. Këta persona ose ky personel i këtij ose këtyre organeve duhet të ketë kualifikimet dhe burimet e nevojshme për të kryer detyrat e tyre.

Neni 37
Bashkëpunimi me organet e përmbarimit

1. Secili shtet palë merr masat e nevojshme për të inkurajuar personat që marrin pjesë ose kanë marrë pjesë në kryerjen e një vepre penale, të parashikuar sipas kësaj Konvente, të japin informacionin e dobishëm tek organet kompetente për qëllimet hetimore ose të evidentimit dhe të japin ndihmesë faktike dhe specifike te organet kompetente që mund të kontribuojnë në marrjen e fitimeve nga krimi prej kryerësit të veprës penale dhe në rimarrjen e fitimeve nga krimi.

2. Secili shtet palë shqyrton parashikimin e mundësisë, në rastet e duhura, për uljen e dënimit të një personi të akuzuar, i cili siguron bashkëpunim thelbësor në hetimin ose ndjekjen penale të një vepre penale të parashikuar në pajtim me këtë Konventë.

3. Secili shtet palë shqyrton parashikimin e mundësisë, në pajtim me principet themelore të ligjit të tij të brendshëm, të dhënies së imunitetit nga ndjekja penale një personi, i cili siguron bashkëpunim thelbësor në hetimin dhe ndjekjen penale të një vepre penale të parashikuar sipas kësaj Konvente.

4. Mbrojtja e këtyre personave bëhet, *mutatis mutandis*, sipas parashikimit të nenit 32 të kësaj Konvente.

5. Nëse një person i përmendur në paragrafin 1 të këtij neni, që është në një shtet palë, mund të sigurojë bashkëpunim thelbësor me organet kompetente të një shteti palë tjetër, shtetet palë të interesuara mund të shqyrtojnë hyrjen në marrëveshje ose të marrin masa, në pajtim me ligjin e tyre të brendshëm, në lidhje me dhënien e mundshme nga shteti tjetër palë i trajtimit të parashikuar në paragrafët 2 dhe 3 të këtij neni.

Neni 38
Bashkëpunimi ndërmjet organeve kombëtare

Secili shtet palë merr ato masa që janë të nevojshme për inkurajimin, në pajtim me ligjin e tij të brendshëm, e bashkëpunimit ndërmjet organeve publike, si dhe nëpunësve të tij publikë, nga njëra anë, dhe organeve që janë përgjegjëse për hetimin dhe ndjekjen penale të veprave penale nga ana tjetër. Ky bashkëpunim mund të përfshijë:

a) informimin e këtyre të fundit, me iniciativën e tyre, kur ka shkaqe të arsyeshme për të besuar se është kryer ndonjë nga veprat penale të parashikuara sipas neneve 15, 21 dhe 23 të kësaj Konvente, ose

b) dhënien, me kërkesë, këtyre organeve të gjithë informacionin e nevojshëm.

Neni 39

Bashkëpunimi ndërmjet organeve kombëtare dhe sektorit privat

1. Secili shtet palë merr ato masa që mund të jenë të nevojshme për të inkurajuar, në pajtim me ligjin e tij të brendshëm, bashkëpunimin ndërmjet organeve kombëtare hetimore dhe të ndjekjes penale dhe subjekteve në sektorin privat, sidomos institucionet financiare, në lidhje me çështjet që kanë të bëjnë me kryerjen e veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

2. Secili Shtet Palë shqyrton inkurajimin e shtetasve të tij dhe personat me banim të zakonshëm në territorin e tij për të raportuar te organet kombëtare të hetimit dhe të ndjekjes penale për kryerjen e veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë.

Neni 40

Fshehtësia e bankës

Secili Shtet Palë siguron që në rastin e hetimit të brendshëm të veprave penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë, të ketë mekanizma të përshtatshme brenda sistemit të tij të brendshëm ligjor për të kaluar pengesat që mund të lindin nga zbatimi i ligjeve për fshehtësinë e bankës.

Neni 41

Regjistri penal

Secili shtet palë mund të miratojë masa legjislative dhe të tjera që mund të jenë të nevojshme për marrjen parasysh, në bazë të kushteve dhe për qëllimet që ai i mendon të përshtatshme, çdo dënim të mëparshëm në një shtet tjetër të një kryerësi të prezumuar të një veprë penale për qëllimet e përdorimit të një informacioni të tillë në gjykimet penale që kanë të bëjnë me një vepër penale të parashikuar në pajtim me këtë Konventë.

Neni 42

Juridiksioni

1. Secili shtet palë merr ato masa që mund të jenë të nevojshme, për të vendosur juridiksionin e vet mbi veprat penale të parashikuara në këtë Konventë, nëse:

a) vepra penale është kryer në territorin e atij Shteti Palë; ose

b) vepra penale është kryer në bordin e një anijeje që mban flamurin e atij shteti palë ose të një avioni që është i regjistruar sipas ligjit të atij shteti palë në kohën që është kryer vepra penale.

2. Në bazë të nenit 4 të kësaj Konvente, një shtet palë mund të vendosë juridiksionin e tij mbi çdo vepër të tillë penale kur:

a) vepra penale është kryer kundër një shtetasi të atij shteti palë; ose

b) vepra penale është kryer nga një shtetas i atij shteti palë ose një person pa shtetësi i cili ka vendqëndrimin e zakonshëm në territorin e tij; ose

c) vepra penale është një prej veprave të parashikuara në pajtim me nenin 23, paragrafi 1, b, ii, i kësaj Konvente dhe është kryer jashtë territorit të tij me qëllimin e kryerjes së një veprë penale të parashikuar sipas nenit 23, paragrafi 1, a, i, ii, ose b, i, i kësaj Konvente brenda territorit të tij; ose

d) vepra penale kryhet kundër shtetit palë.

3. Për qëllimet e nenit 44 të kësaj Konvente, secili shtet palë merr ato masa që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin mbi veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë, kur kryerësi i prezumuar i veprës penale është i pranishëm në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë person vetëm për shkak se ai ose ajo është një prej shtetasve të tij.

4. Secili shtet palë mund të marrë edhe ato masa që mund të jenë të nevojshme për të vendosur juridiksionin mbi veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë, kur kryerësi i prezumuar i veprës penale është i pranishëm në territorin e tij dhe ai nuk e ekstradon atë.

5. Nëse një shtet palë që e ushtron juridiksionin e tij sipas paragrafit 1 ose 2 të këtij neni është njoftuar ose ka marrë dijeni në ndonjë mënyrë tjetër që disa shtete të tjera palë po bëjnë një hetim, ndjekje penale ose gjykim në lidhje me të njëjtën sjellje, organet kompetente të atyre shteteve palë, si të jetë e përshtatshme, konsultojnë njëri-tjetrin me qëllim që të koordinojnë veprimet e tyre.

6. Pa cenuar normat e së drejtës së përgjithshme ndërkombëtare, kjo Konventë nuk përjashton ushtrimin e çdo juridiksioni penal të caktuar nga një shtet palë në pajtim me ligjin e tij të brendshëm.

KAPITULLI IV BASHKËPUNIMI NDËRKOMBËTAR

Neni 43

Bashkëpunimi ndërkombëtar

1. Shtetet palë bashkëpunojnë në sferën penale në pajtim me nenet 44 deri 50 të kësaj Konvente. Nëse është e përshtatshme dhe në pajtim me sistemin ligjor të brendshëm, shtetet palë shqyrtojnë të ndihmojnë njëri-tjetrin në hetimin dhe gjykimet e çështjeve civile dhe administrative që kanë të bëjnë me korrupsionin.

2. Në çështjet e bashkëpunimit ndërkombëtar, kurdoherë që kriminaliteti i dyfishtë është një kërkesë, ai konsiderohet i përmbushur pavarësisht nëse ligjet e shtetit palë pritës e vendosin ose jo veprën penale në të njëjtën kategori të veprave penale apo e emërtojnë ose jo veprën penale me të njëjtën terminologji, si dhe shteti palë dërgues, kur sjellja që është në bazë të veprës penale, për të cilën kërkohet ndihma juridike, është një vepër penale sipas ligjit të të dyja shteteve palë.

Neni 44

Ekstradimi

1. Ky nen zbatohet edhe për veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë kur personi që përbën subjektin e kërkesës, për ekstradim është i pranishëm në territorin e shtetit palë pritës, me kusht që vepra penale për të cilën kërkohet ekstradimi është e dënueshme sipas ligjit të brendshëm si të shtetit palë kërkuar, ashtu edhe të shtetit palë pritës.

2. Pa cenuar dispozitat e paragrafit 1 të këtij neni, një shtet palë, nëse ligji i tij e lejon, mund të lejojë ekstradimin e një personi për një nga veprat penale të mbuluara nga kjo Konventë që nuk janë të dënueshme sipas ligjit të vet të brendshëm.

3. Nëse kërkesa për ekstradim përfshin disa vepra penale të veçanta, të paktën një prej të cilave është e ekstradueshme sipas këtij neni dhe disa prej të cilave nuk janë të ekstradueshme për shkak të periudhës së burgimit, por kanë të bëjnë me veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë, shteti palë pritës mund të zbatojë këtë nen edhe në lidhje me këto vepra penale.

4. Secila nga veprat penale për të cilat mund të zbatohet ky nen konsiderohen të përfshihen në veprat penale të ekstradueshme për çdo marrëveshje ekstradimi që ekziston ndërmjet shteteve palë. Shtetet palë marrin përsipër t'i përfshijnë këto vepra penale në veprat penale të ekstradueshme në çdo marrëveshje ekstradimi që do të lidhet ndërmjet tyre. Një shtet palë, nëse këtë e lejon ligji i tij, në rastet e përdorimit të kësaj Konvente si bazë për ekstradimin, nuk e konsideron asnjë nga veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë si vepër penale politike.

5. Nëse një shtet palë, që e kushtëzon ekstradimin me ekzistencën e një marrëveshjeje, merr një kërkesë për ekstradim nga një shtet tjetër palë me të cilin ai nuk ka marrëveshje ekstradimi, ai mund ta konsiderojë këtë Konventë si bazë ligjore për ekstradimin në lidhje me çdo vepër penale për të cilën zbatohet ky nen.

6. Një shtet palë që e kushtëzon ekstradimin me ekzistencën e një marrëveshjeje:

a) në momentin e depozitimit të instrumentit të ratifikimit, pranimit, aprovimit ose aderimit në këtë Konventë, informon Sekretarin e Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara nëse ai e merr këtë Konventë si bazë ligjore për bashkëpunimin mbi ekstradimin me shtetet e tjera palë në këtë Konventë dhe

b) nëse ai nuk e merr këtë Konventë si bazë ligjore për bashkëpunimin mbi ekstradimin, kërkon, kur është e përshtatshme, të lidhë marrëveshje ekstradimi me shtetet e tjera palë në këtë Konventë, me qëllim që të zbatojë këtë nen.

7. Shtetet palë që nuk e kushtëzojnë ekstradimin me ekzistencën e marrëveshjeve, i njej veprat penale për të cilat zbatohet ky nen si vepra penale të ekstradueshme ndërmjet tyre.

8. Ekstradimi u nënshtrohet kushteve të parashikuara nga ligji i brendshëm i shtetit palë pritës ose nga marrëveshjet e zbatueshme për ekstradimin, duke përfshirë ndërmjet të tjerash, kushtet në lidhje me kërkesat minimale të dënimit për ekstradim dhe shkaqet për të cilat shteti palë pritës mund të refuzojë ekstradimin.

9. Shtetet palë, duke respektuar ligjin e tyre të brendshëm, përpiqen të shpejtojnë procedurat e ekstradimit dhe të thjeshtëzojnë kërkesat për prova në lidhje me to për çdo vepër penale ku zbatohet ky ligj.

10. Duke respektuar dispozitat e ligjit të brendshëm dhe marrëveshjet e ekstradimit, shteti palë pritës, duke qenë i bindur se kërkohet nga rrethanat urgjente dhe me kërkesën e shtetit palë dërgues, mund ta ndalojë personin për të cilin kërkohet ekstradimi dhe që është i pranishëm në territorin e tij ose të marrë masa të tjera të përshtatshme për të siguruar praninë e tij në procesin e ekstradimit.

11. Një shtet palë, në territorin e të cilit është gjetur një kryerës i prezumuar i një vepre penale dhe nëse ai nuk e ekstradon dot këtë person vetëm për shkakun se ai është një prej shtetasve të tij, me kërkesën e shtetit palë që kërkon ekstradimin, është i detyruar t'ua paraqesë çështjen pa vonesë organeve të veta kompetente për qëllimin e ndjekjes penale. Këto organe e marrin vendimin dhe e zhvillojnë gjykimin në të njëjtën mënyrë si për çdo vepër tjetër penale të një natyre të rëndë sipas ligjit të brendshëm të atij shteti palë. Shtetet palë të interesuara bashkëpunojnë me njëri-tjetrin, sidomos në aspektet procedurale dhe të provave, për të siguruar efikasitetin e këtij procedimi,

12. Kurdo që një shtet palë, sipas ligjit të tij të brendshëm, i lejohej të ekstradojë ose dorëzojë një shtetas të tij me kushtin që ai person të kthehet në shtetin palë për të vuajtur dënimin e dhënë si rezultat i gjyimit për të cilin kërkohet ekstradimi ose dorëzimi i personit dhe ai shtet palë si dhe shteti palë që kërkon ekstradimin e personit bien dakord me këtë dhe kushtet e tjera që ata mund t'i shohin të përshtatshme, ky ekstradim ose dorëzim me kushte është i mjaftueshëm për të përmbushur detyrimin e parashikuar në paragrafin 11 të këtij neni.

13. Nëse ekstradimi i kërkuar për qëllimet e ekzekutimit të një vendimi refuzohet sepse personi i kërkuar është shtetas i shtetit palë pritës, ky i fundit, nëse një gjë të tillë e lejon ligji i brendshëm dhe është në përputhje me përmbushjen e detyrimeve të këtij ligji, me kërkesën e shtetit palë dërgues, shqyrtojnë ekzekutimin e vendimit të dhënë sipas ligjit të brendshëm të shtetit palë kërkuar ose të pjesës së tij të mbetur.

14. Çdo personi, në lidhje me të cilin po zhvillohet gjykimi për një nga veprat penale për të cilat zbatohet ky nen, i garantohet trajtim i drejtë në të gjitha shkallët e gjyimit, duke përfshirë gëzimin e të drejtave dhe garancive të parashikuara nga ligji i brendshëm i shtetit palë në territorin e të cilit ai person është i pranishëm.

15. Asgjë në këtë Konventë nuk interpretohet si vënie e një detyrimi për ekstradim, nëse shteti palë pritës ka arsye thelbësore për të besuar se kërkesa është bërë për qëllimin e procedimit ose dënimit të një personi për shkak të seksit, racës, fesë, kombësisë, origjinës etnike ose bindjet politike të personit ose kur përmbushja e kësaj kërkeje do të shkaktonte dëme në gjendjen e personit për ndonjë nga këto arsye.

16. Shtetet palë nuk refuzojnë asnjë kërkesë për ekstradim me shkakun se vepra penale është konsideruar se ka të bëjë me çështje financiare.

17. Para refuzimit të ekstradimit, shteti palë pritës, nëse është e përshtatshme, konsultohet me shtetin palë kërkues për t'i dhënë atij mundësi të mjaftueshme për të paraqitur mendimet e tij dhe për të dhënë informacionin përkatës në lidhje me dyshimet e tij.

18. Shtetet palë kërkojnë të lidhin marrëveshje dypalëshe dhe shumëpalëshe ose marrin masa për të kryer ose rritur efikasitetin e ekstradimit.

Neni 45

Transferimi i personave të dënuar

Shtetet palë mund të shqyrtojnë lidhjen e marrëveshjeve dypalëshe ose shumëpalëshe ose marrjen e masave për transferimin në territorin e tyre të personave të dënuar me burgim ose forma të tjera të heqjes së lirisë për veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë me qëllim që ata të përfundojnë vuajtjen e dënimit atje.

Neni 46

Asistencë ligjore e përbashkët

1. Shtetet palë do të kryejnë masën më të gjerë të asistencës ligjore të përbashkët në investigime, hedhje në gjyq dhe procedime gjyqësore në lidhje me krimet e mbuluara nga kjo Konventë.

2. Asistencë ligjore e përbashkët do t'i jepet, në madhësinë më të plotë të mundshme, sipas ligjeve përkatëse, traktateve, marrëveshjeve dhe rregullimeve të shtetit palë të kërkuar përse i përket investigimeve, hedhjeve në gjyq dhe procedimeve gjyqësore në lidhje me krimet për të cilat një person ligjor mund të jetë përgjegjës në pajtim me nenin 26 të kësaj Konvente në shtetin palë kërkues.

3. Asistencë ligjore e dyfishtë duhet dhënë në përputhje me këtë nen mund të kërkohej për secilin nga qëllimet e mëposhtme:

- a) Të merren deklaratat nga personat ose evidenca;
- b) Kryhet shërbimi i dokumenteve gjyqësore;
- c) Kryhet kërkim dhe kapje, dhe ngrirje;
- d) Ekzaminim i objekteve dhe vendeve;
- e) Sigurim informacioni, pika faktuale dhe vlerësime eksperte;
- f) Sigurohen origjinalet e kopjeve të certifikuara të dokumenteve përkatëse dhe rekordet, duke përfshirë rekorde qeveritare, bankare, financiare, korporative ose biznesi;
- g) Identifikimi ose ndjekja e të ardhurave të krimit, pronës, instrumenteve ose gjërave të tjera për qëllime faktuale;
- h) Lehtësimi i shfaqjes vullnetare të personave në shtetin palë kërkues;
- i) Çdo lloj tjetër asistence që nuk është kundër së drejtës së brendshme të shtetit palë të kërkuar;
- j) Identifikimi, ngrirja dhe ndjekja e të ardhurave të krimit në pajtim me dispozitat e kapitullit V të kësaj Konvente;
- k) Rikuperimi i aseteve, në përputhje me dispozitat e kapitullit V të kësaj Konvente.

4. Pa paragjykim ndaj së drejtës së brendshme, organet kompetente të një shteti palë, pa kërkesë paraprake, mund të transmetojnë informacion në lidhje me çështje penale te një organ kompetent në një tjetër shtet palë ku ata besojnë që ky informacion mund të asistojë organin në sipërmarrjen ose përfundimin e suksesshëm të kërkimeve të formuluar nga shteti palë i fundit sipas kësaj Konvente.

5. Transmetimi i informacionit sipas paragrafit 4 të këtij neni do të jetë pa paragjykim ndaj kontroleve dhe procedimeve penale në shtetin e organeve kompetente që sigurojnë informacionin. Organet kompetente, duke marrë informacion, do të pajtohen me një kërkesë që informacioni i thënë të mbetet konfidencial, edhe përkohësisht, ose me kufizime në përdorimin e tij. Megjithatë, kjo nuk do të ndalojë shtetin palë marrës nga hapja e informacionit procedues që është fajësues për një

person të akuzuar. Në një rast të tillë, shteti palë marrës do të njoftojë shtetin palë transmetues përpara kësaj hapjeje dhe, nëse do të kërkohet, të konsultohet me shtetin palë transmetues. Nëse, në një rast të veçantë, njoftimi paraprak nuk është i mundur, shteti palë marrës do të informojë shtetin palë transmetues për hapjen pa vonesë.

6. Dispozitat e këtij neni nuk do të ndikojnë detyrimet nën çdo traktat tjetër, bilaterale ose multilaterale, që drejtojnë ose do të drejtojnë, plotësisht ose pjesërisht, asistencën ligjore të përbashkët.

7. Paragrafët 9 deri në 29 të këtij neni do të zbatohen për kërkesat e bëra sipas këtij neni nëse shtetet palë në fjalë nuk janë të detyruara nga një traktat i asistencës ligjore të përbashkët. Nëse ato shtete palë janë të lidhura me një traktat të tillë, dispozitat korresponduese e atij traktati do të zbatohen përveçse kur shtetet palë janë dakord të zbatojnë paragrafët 9 deri në 20 të këtij neni në lidhje me të. Shtetet palë janë të inkurajuar për të zbatuar ato paragrafë nëse ato lehtësojnë bashkëpunimin.

8. Shtetet palë nuk do të bien dakord për të bërë asistencë ligjore të përbashkët sipas këtij neni me arsye të sekretit bankar.

9. a) Një shtet palë i kërkuar, në përgjigje të një kërkesë për asistencë sipas këtij neni, në mungesë të kriminalitetit të dyfishtë do të marrë në llogari qëllimet e kësaj Konvente, siç janë të vendosura në nenin 1;

b) Shtetet palë mund të lënë të bëjnë asistencën sipas këtij neni mbi arsye të mungesës së penaltetit të dyfishtë. Megjithatë, një shtet palë i kërkuar, atje ku është e përshtatur me konceptet bazë të sistemit të vetë ligjor, do të japin asistencë që nuk përfshin veprim shtrëngues. Një asistencë e tillë mund të refuzohet kur kërkesat që nuk përfshijnë çështje të një natyre *de minimis* ose çështje për të cilat bashkëpunimi ose asistencë e kërkuar është e mundshme sipas dispozitave të tjera të kësaj Konvente;

c) Secili shtet palë mund të marrë parasysh të adaptojë masa të tilla siç mund të jetë e nevojshme për të bërë të mundur të sigurojë një hapësirë më të gjerë të asistencës sipas këtij neni në mungesë të kriminalitetit të dyfishtë.

10. Një person, i cili është duke u mbajtur ose është duke vuajtur një dënim në territorin e një shteti palë, dhe që prezenca e të cilit kërkohet në një shtet tjetër palë, është kërkuar për qëllime identifikimi, dëshmie ose përndryshe që siguron asistencë në marrjen e evidencës për investigime, hedhje në gjyq ose procedime gjyqësore në lidhje me krimet e mbuluara nga kjo Konventë mund të transferohet nëse kushtet e mëposhtme përmbushen:

a) personi jep lejen e tij ose të saj me informacion;

b) organet kompetente të të dyja shteteve palë kanë rënë dakord, subjekt i kushteve të tilla siç ato palë mund ta shikojnë të përshtatshme.

11. Për qëllime të paragrafit 10 të këtij neni:

a) shteti palë për të cilin personi transferohet do të ketë autoritetin dhe detyrimin për të mbajtur personin e transferuar nën vëzhgim, përveçse kur kërkohet ndryshe ose autorizohet nga shteti palë nga i cili personi u transferua;

b) shteti palë për të cilin personi transferohet do të zbatojë pa vonesë detyrimin e tij për të kthyer personin nën mbajtje të detyruar të shtetit palë nga i cili personi ishte transferuar siç është rënë dakord më përpara ose dakorduar nga organet kompetente të të dyja shteteve palë;

c) shteti palë për të cilin personi transferohet nuk do t'i kërkojë shtetit palë nga i cili personi u transferua të fillojë ekstradimin për kthimin e personit;

d) personi i transferuar do të marrë kredi për shërbim të dënimit që kryhet në shtetin nga i cili ai ose ajo u transferua për kohën e shpenzuar në mbajtje të detyruar në shtetin palë në të cilin ai ose ajo u transferua.

12. Përveç se kur shteti palë nga i cili një person duhet transferuar në pajtim me paragrafët 10 dhe 11 të këtij neni, ka rënë dakord që ai person, çfarëdo që të jetë nacionaliteti i tij, nuk do të hidhet në gjyq, mbahet, dënohet ose vihet nën çdo kufizim tjetër në lirinë e tij personale në territorin e shtetit për të cilin ai person është transferuar përse i përket akteve, shuajtjeve ose bindjeve përpara largimit të tij ose saj nga territori i shtetit nga i cili ai ose ajo u transferua.

13. Secili shtet palë do të caktojë një organ qendror që do të ketë përgjegjësinë dhe fuqinë për të marrë kërkesa për asistencë të dyfishtë ligjore dhe nëse për t'i ekzekutuar ato ose për të transmetuar ato në organet kompetente për ekzekutim. Atje ku shteti palë ka një regjion specifik ose territor me një sistem të ndarë të asistencës së dyfishtë ligjore, ai mund të caktojë një organ të caktuar qendror që do të ketë të njëjtin funksion për atë regjion ose territor. Organet qendrore do të sigurojnë ekzekutimin e shpejtë dhe të duhur të transmetimit të kërkesave të marra. Atje ku organi qendror transmeton kërkesën për një organ kompetent për ekzekutim, do të inkurajojë ekzekutimin e shpejtë dhe të duhur të kërkesës nga organi kompetent. Sekretari i Përgjithshëm i OKB-së do të njoftohet për organin qendror të caktuar për këtë qëllim në kohën që çdo shtet palë depoziton instrumentin e tij të ratifikimit, pranimin ose aprovimin e hyrjes në këtë Konventë. Kërkesa për asistencë ligjore të dyfishtë dhe çdo komunikim i lidhur me të do të transmetohet në organet qendrore të caktuara nga shtetet palë. Kjo kërkesë do të jetë pa paragjykim për të drejtën e një shteti palë të kërkojë që kërkesa të tilla dhe komunikime t'i adresohen atij nëpërmjet kanaleve diplomatike dhe, në rrethana urgjente, ku shtetet palë bien dakord, nëpërmjet Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Penale nëse është e mundur.

14. Kërkesat do t'i bëhen me shkrim ose, atje ku është e mundur, me çdo mënyrë të aftë për të prodhuar një rekord me shkrim, në një gjuhë të pranueshme për shtetin palë të kërkuar, nën kushtet që lejojnë që shteti palë të vendosë autenticitetin e tij. Sekretari i Përgjithshëm i OKB-së do të njoftohet për gjuhën ose gjuhët e pranueshme për çdo shtet palë në kohën që ajo depoziton instrumentin e tij të ratifikimit, pranimin ose aprovimin për hyrjen në këtë Konventë. Në rrethana urgjente dhe ku është rënë dakord nga shtetet palë, kërkesat mund të bëhen me gojë por do të konfirmohen me shkrim më pas.

15. Një kërkesë për asistencë të dyfishtë ligjore do të përmbajë:

- a) Identitetin e organit që bën kërkesën;
- b) Çështjen dhe natyrën e investigimit, hedhjes në gjyq ose procedimit gjyqësor për të cilin kërkesa lidhet dhe emri dhe funksionet e autoritetit që merret me investigimin, hedhjen në gjyq ose procedimin gjyqësor;
- c) Një përmbledhje të fakteve përkatëse, përveç në lidhje me kërkesat për qëllim të shërbimit të dokumenteve gjyqësore;
- d) Një përshkrim të asistencës së marrë dhe detaje e çdo procedura të veçantë që shtetit Palë kërkuar dëshiron të ndiqen;
- e) Atje ku është e mundur, identitetin, vendndodhjen dhe nacionalitetin e çdo personi përkatës;
- f) Qëllimin për të cilin evidenca, informacioni ose veprimi kërkohet.

16. Shteti palë i kërkuar mund të kërkojë informacion të mëtejshëm kur të duket e nevojshme për ekzekutimin e kërkesës në përputhje me të drejtën e brendshme ose kur mund të lehtësojë një ekzekutim të tillë.

17. Një kërkesë do të ekzekutohet në pajtim me të drejtën e brendshme të shtetit palë të kërkuar dhe, për madhësinë jo kundër së drejtës së brendshme të shtetit palë të kërkuar dhe ku është e mundur, në pajtim me procedurat e specifikuar në kërkesë.

18. Kurdo që është e mundur dhe në pajtim me parimet themelore të së drejtës së brendshme, kur një individ është në territorin e një shteti palë dhe duhet dëgjuar si një dëshmitar ose ekspert në organet gjyqësore të një tjetër shteti palë, shteti palë i parë mundet, me kërkesën e tjetrit, të lejojë një seancë të bëhet me anë të konferencës me video nëse nuk është e mundur ose e dëshirueshme për individin në fjalë të shfaqet në person në territorin e shtetit palë kërkuar. Shtetet palë mund të bien dakord që seanca do të kryhet nga një organ gjyqësor i shtetit palë kërkuar dhe e ndjekur nga një organ gjyqësor i shtetit palë të kërkuar.

19. Shteti palë kërkuar nuk do të transmetojë ose përdorë informacion ose evidencë të siguar nga shteti palë i kërkuar për investigime, hedhje në gjyq ose procedime gjyqësore përveç ato të thëna në kërkesën pa leje të mëparshme të shtetit palë të kërkuar. Asgjë në këtë paragraf nuk do ta ndalojë shtetin palë kërkuar të hapë informacionin e procedimit ose evidencë që është fajësuese për një person të akuzuar. Në rastin e fundit, shteti palë kërkuar do të njoftojë shtetin palë të

kërkuar përpara hapjes dhe, nëse kërkohet, do të konsultohet me shtetin palë të kërkuar. Nëse, në një rast të jashtëzakonshëm, njoftimi paraprak nuk është i mundur, shteti palë kërkues do të informojë shtetin palë të kërkuar për hapjen pa vonesë.

20. Shteti palë kërkues mund të kërkojë që shteti palë i kërkuar të mbajë konfidenciale faktin dhe substancën e kërkesës, përveç për madhësinë e nevojshme për të ekzekutuar kërkesën. Nëse shteti palë i kërkuar nuk mund të bjerë dakord me kërkesën e konfidencialitetit, ai do të informojë menjëherë shtetin palë kërkues.

21. Asistenca ligjore e dyfishtë mund të refuzohet:

- a) nëse kërkesa nuk është bërë konform dispozitave të këtij neni;
- b) nëse shteti palë i kërkuar konsideron që ekzekutimi i kërkesës është paragjykses ndaj sovranitetit të tij, sigurisë, rendit publik ose interesave të tjera;
- c) nëse organet e shtetit palë të kërkuar do të ndaloreshin nga e drejta e brendshme për të kryer veprimin e kërkuar për sa i përket ndonjë krimi të njëjtë, do të ishte subjekt investigimi, hedhjeje në gjyq ose procedime gjyqësore nën juridiksionin e tyre;
- d) nëse do të ishte kundër sistemit ligjor të shtetit palë të kërkuar që ka të bëjë me asistencë ligjore të dyfishtë për kërkesën që duhet dhënë.

22. Shtetet Palë nuk mund të refuzojnë një kërkesë për asistencë të dyfishtë ligjore vetëm me arsyen se krimi është i konsideruar të përfshijë çështje fiskale.

23. Arsyet do të jepen për çdo refuzim të asistencës ligjore të dyfishtë.

24. Shteti palë i kërkuar do të ekzekutojë kërkesën për asistencë ligjore të dyfishtë sa më shpejt të jetë e mundur dhe do të marrë konsideratë të plotë të çdo afati të sugjeruar nga shteti palë kërkues dhe për të cilin arsyet janë dhënë, preferohet në kërkesë. Shteti palë kërkues mund të bëjë kërkesa të arsyeshme për informacion mbi statusin dhe progresin e masave të marra nga shteti palë i kërkuar për të përmbushur kërkesën e tij. Shteti palë i kërkuar do t'i përgjigjet kërkesave të arsyeshme nga shteti palë i kërkues mbi statusin, dhe progresin në zgjidhjen e tij, të kërkesës. Shteti palë kërkues do të informojë menjëherë shtetin palë të kërkuar kur asistenca e kërkuar nuk kërkohet më.

25. Asistenca e dyfishtë ligjore mund të shtyhet nga shteti palë i kërkuar mbi arsye që ndërhyjnë me një investigim në vazhdim, hedhje në gjyq ose procedim gjyqësor.

26. Përpara se të refuzojë një kërkesë sipas paragrafit 21 të këtij neni ose duke shtyrë ekzekutimin e tij sipas paragrafit 25 të këtij neni, shteti palë i kërkuar do të konsultohet me shtetin palë kërkues për të konsideruar nëse asistenca mund të jepet sipas termave të tillë dhe kushteve siç e bën të nevojshme. Nëse shteti palë kërkues pranon asistencë sipas këtyre kushteve, do të pajtohet me kushtet.

27. Pa paragjykim për zbatimin e paragrafit 12 të këtij neni, një dëshmitar, ekspert ose person tjetër, i cili, me kërkesën e shtetit palë kërkues, lejon për të dhënë evidencë në një procedim ose të asistojë në një investigim, hedhjen në gjyq ose procedim gjyqësor në territorin e shtetit palë kërkues nuk do të dënohet, mbahet ose vihet nën ndonjë kufizim për lirinë e tij ose të saj në atë territor për sa i përket akteve, lejimeve ose dënimeve përpara largimit të tij ose saj nga territori i shtetit palë të kërkuar. Kjo sjellje e sigurt do të përfundojë kur dëshmitari, eksperti ose person tjetër që ka pasur, për një periudhë të 15 ditëve ose për çdo periudhë që është rënë dakord nga shtetet palë nga data në të cilën ai ose ajo ka qenë informuar zyrtarisht që prezenca e tij ose e saj nuk është më e kërkuar nga organet gjyqësore, një mundësi për të lënë, megjithatë ka mbetur vullnetarisht në territorin e shtetit palë kërkues ose që pasi është larguar, është kthyer me dëshirën e vetë të lirë.

28. Kostot e zakonshme të ekzekutimit të një kërkesë do të lindin nga shteti palë i kërkuar përveçse kur është rënë dakord nga shtetet palë përkatëse. Nëse shpenzimet e një natyre substanciale ose të jashtëzakonshme janë ose do të kërkohen të përmbushin kërkesën, shtetet palë do të konsultohen për të vendosur termat dhe konditat nën të cilat kërkesa do të ekzekutohen sikurse dhe mënyra në të cilën kostot do të krijohen.

29. Shteti palë i kërkuar:

- a) do të sigurojë për shtetin palë kërkues kopje të rekordeve qeveritare, dokumenteve ose informacionit në zotërim të tij që nën të drejtën e brendshme janë të ofruara për publikun e gjerë;

b) në gjykimin e tij, mundet të sigurojë shtetin palë kërkuar në përgjithësi, pjesërisht ose subjekt i kushteve të tilla siç duket e përshtatshme, kopje të çdo rekordi qeveritar, dokumente ose informacion në zotërim të tij që nën të drejtën e brendshme nuk janë të ofruara për publikun e përgjithshëm.

30. Shtetet palë do të konsiderojnë, siç mund të jetë e nevojshme, mundësinë e lidhjes së marrëveshjeve bilaterale ose multilaterale ose rregullimeve që do t'i shërbenin qëllimit të dhënit efekt praktik për të rritur dispozitat e këtij neni.

Neni 47

Transferimi i procedimeve penale

Shtetet palë do të konsiderojnë mundësinë e transferimit për njëri-tjetrit të procedimeve për hedhjen në gjyq të një krimi të vendosur në përputhje me këtë Konventë në rastet kur një transferim i tillë është konsideruar të jetë në interes të administrimit të duhur të drejtësisë, veçanërisht në raste ku shumë juridiksione janë përfshirë, me një pikëpamje për t'u përqendruar në hedhjen në gjyq.

Neni 48

Bashkëpunimi në shtrëngimin e ligjit

1. Shtetet palë do të bashkëpunojnë afër njëri-tjetrit, në pajtim me sistemet e tyre të brendshme administrative dhe ligjore, për të rritur efektivitetin e veprimit të zbatimit të ligjit për të luftuar krimet e mbuluara nga kjo Konventë. Shtetet palë do të marrin masa të efektshme:

a) për të rritur dhe, atje ku është e nevojshme, të ngrihen kanale komunikimi midis organeve të tyre kompetente, agjencive dhe shërbimeve, në mënyrë që të sigurojë këmbimin e shpejtë dhe të sigurt të informacionit që ka të bëjë me të gjitha aspektet e krimeve të kryera nga kjo Konventë, duke përfshirë, nëse shtetet palë përkatëse e konsiderojnë të duhur, lidhje me aktivitete të tjera penale;

b) të bashkëpunojë me shtete palë të tjera në kryerjen e kontrolleve për sa i përket krimeve të kryera nga kjo Konventë që kanë të bëjnë me:

i) identitetin, vendndodhjen dhe aktivitetet e personave të dyshuar për përfshirje në krime të tilla ose vendndodhjen e personave të tjerë përkatës;

ii) lëvizjen e të ardhurave të krimit ose pronës së ardhur nga komisioni i krimeve të tilla;

iii) lëvizjen e pronës, pajisjeve ose instrumenteve të tjera të përdorura ose të destinuara për përdorim në komisionin e krimeve të tilla;

c) të sigurojë, atje ku është e nevojshme, objekte ose sasi substancash për qëllime analitike ose investiguese;

d) të këmbëjë, atje ku është e përshtatshme, informacion me shtete palë të tjera që kanë të bëjnë me mënyra dhe metoda specifike të përdorura për të kryer krime të mbuluara nga kjo Konventë, duke përfshirë përdorimin e identiteteve false, të falsifikuara dhe mënyra të tjera të fshehjes së aktiviteteve;

e) të lehtësojë koordinimin efektiv midis organeve të tyre kompetente, agjencive dhe shërbimeve dhe të promovojë këmbimin e personelit dhe ekspertëve të tjerë, duke përfshirë, subjekt për marrëveshje bilaterale ose rregullime midis shteteve palë përkatëse, vendosjen e oficerëve përfaqësues;

f) të këmbëhet informacion dhe të koordinohen masa administrative dhe të tjera masa të marra për qëllime të identifikimit të hershëm të krimeve të mbuluara nga kjo Konventë.

2. Duke pasur parasysh që të vihet në fuqi kjo Konventë, shtetet palë do të konsiderojnë hyrjen në marrëveshje bilaterale dhe multilaterale ose rregullime mbi bashkëpunim direkt midis agjencive të tyre të shtrëngimit të ligjit, dhe atje ku marrëveshje të tilla ose rregullime ekzistojnë, duke i ndryshuar ato. Në mungesë të marrëveshjeve të tilla ose rregullime midis shteteve palë përkatëse, shtetet palë mund të konsiderojnë këtë Konventë të jetë baza për bashkëpunim të përbashkët në zbatimin e ligjit për sa i përket krimeve të mbuluara nga kjo Konventë. Atje ku është

e përshtatshme, shtetet palë do të bënin përdorim të plotë të marrëveshjeve ose rregullimeve, duke përfshirë organizata ndërkombëtare ose rajonale, për të rritur bashkëpunimin midis agjencive të zbatimit të ligjit.

3. Shtetet palë do të bashkëpunojnë në mënyrë që t'u përgjigjen krimeve të mbuluara nga kjo Konventë të kryera nëpërmjet përdorimit të teknologjisë moderne.

Neni 49

Investigime të përbashkëta

Shtetet palë do të konsiderojnë përfundimin e marrëveshjeve ose rregullimeve multilaterale, në lidhje me çështje që janë subjekt i investigimeve, hedhjes në gjyq në një ose më shumë shtete, organet kompetente përkatëse mund të ngrenë organe investigative të përbashkëta. Në mungesë të marrëveshjeve të tilla ose rregullimeve, investigime të përbashkëta mund të ndërmerren me anë të marrëveshjeve në bazë çështje të veçantë. Shtetet palë të përfshira do të sigurojnë që sovraniteti i shtetit palë në territorin e të cilit një investigim i tillë të ndodhë është i respektuar plotësisht.

Neni 50

Teknika të veçanta investigative

1. Në mënyrë që të luftohet korrupsioni në mënyrë efektive, çdo shtet palë, në hapësirën e lejuar nga parimet bazë të sistemit të tij ligjor dhe në përputhje me kushtet e përshkruara nga e drejta e brendshme, marrin masa të tilla siç mund të jetë e nevojshme, brenda së drejtës së brendshme, për të lejuar përdorimin e duhur nga organet kompetente të dorëzimit të kontrolluar dhe, ku është e duhur, teknika të tjera investigative speciale, si forma elektronike të ruajtjes dhe operacione të fshehta brenda territorit të saj, dhe për të lejuar pranueshmërinë në gjykatë të evidencës së ardhur nga ato.

2. Për qëllime të investigimit të krimeve të mbuluara nga kjo Konventë, shtetet palë janë të inkurajuar të përfundojnë, kur është e nevojshme, marrëveshje bilaterale ose multilaterale, ose rregullime për përdorimin e teknikave të tilla investigative në kontekstin e bashkëpunimit në nivel ndërkombëtar. Marrëveshje të tilla do të kryhen dhe zbatohen në pajtim të plotë me principin e barazisë së shteteve dhe të kryhen në përputhje me termat e atyre marrëveshjeve ose rregullimeve.

3. Në mungesë të një marrëveshjeve ose rregullimi, siç është paraqitur në paragrafin 2 të këtij neni, vendimet për të përdorur teknika kaq të veçanta investigative në nivel ndërkombëtar do të bëhet mbi një bazë çështje dhe mundet që, kur të jetë e nevojshme, të merren parasysh rregullimet financiare dhe mirëkuptimet për sa i përket ushtrimit të juridiksionit të shteteve palë përkatëse.

4. Vendimet për të përdorur dorëzim të kontrolluar në nivel ndërkombëtar, mund të përfshijnë metoda si ndërhyrja dhe lejimi i mallrave ose fondeve të vazhdojnë të paprekura ose të hiqen, ose zëvendësohen, plotësisht ose pjesërisht, me lejen e shteteve palë përkatëse.

KAPITULLI V

RIKUPERIMI I ASETEVE

Neni 51

Dispozitë e përgjithshme

Kthimi i aseteve sipas këtij kapitulli është një princip themelor i kësaj Konvente dhe shtetet palë i lejojnë njëra-tjetrës masën më të gjerë të bashkëpunimit dhe asistencës në këtë fushë.

Neni 52

Ndalimi dhe dallimi i transferimeve të të ardhurave nga krimi

1. Pa paragjykim për nenin 14 të kësaj Konvente, secili shtet palë do të marrë masa, siç mund të jetë e nevojshme, në përputhje me të drejtën e brendshme, për t'i kërkuar institucioneve

financiare brenda juridiksionit të tij të verifikojnë identitetin e klientëve, për të ndërmarrë hapa të arsyeshëm për të vendosur identitetin e pronarëve përfitues të fondeve të depozituara në llogari me vlerë të lartë dhe për të kryer kontrole të larta të llogarive të hapura ose të mbajtura nga individë që janë ose kanë qenë të besuar me funksione të rëndësishme publike, si dhe familjet dhe bashkëpunëtorët e tyre. Një kontroll kaq i intërsishëm do të ishte i projektuar për të dalluar transaksione të dyshimta për qëllime raportimi ndaj organeve kompetente, por nuk duhen shtrënguar në mënyrë të tillë që të diskurajojnë ose ndalojnë institucionet financiare nga kryerja e biznesit me çdo klient legjitim.

2. Për të lehtësuar zbatimin e masave të siguruara në paragrafin 1 të këtij neni, çdo shtet palë, në pajtim me të drejtën e brendshme dhe e inspiruar nga iniciativa përkatëse të organizatave regjionale, ndërregjionale dhe multilaterale kundër pastrimit të parave:

a) do të dorëzojnë këshilla për sa i përket llojeve të personave, fizikë ose juridikë, ndaj llogarive të të cilëve do të aplikojnë kontroll të lartë, llojeve të llogarive dhe transaksioneve për të cilat të paguajnë vëmendje të veçantë dhe hapje llogarie të duhur, mbajtje dhe masa regjistrimi ndaj llogarive të tilla; dhe

b) atje ku është e duhur, do të njoftojnë institucionet financiare brenda juridiksionit të tyre, me kërkesën e një tjetër shteti palë ose edhe me iniciativë të vetën, rreth identitetit të personave të veçantë, fizikë ose juridik, për llogaritë e të cilëve këto institucione pritet që të kryejnë kontroll të lartë, edhe për ata që mund të identifikohen nga institucionet financiare.

3. Në kontekstin e paragrafit 2 (a) të këtij neni, çdo shtet palë do të zbatojë masa për të siguruar që institucionet e tij financiare të mbajnë regjistër të rregullt, për një periudhë të duhur kohore, për llogaritë dhe transaksionet që përfshijnë persona të përmendur në paragrafin 1 të këtij neni, që duhet, minimalisht, të përmbajnë informacion lidhur me identitetin e klientit, sikurse edhe, për sa është e mundur, të pronarit përfitues.

4. Me qëllim ndalimin dhe zbulimin e transferimeve të të ardhurave nga krimet sipas kësaj Konvente, secili shtet palë do të zbatojë masa të duhura dhe efektive për të ndaluar, me ndihmën e organeve të tij rregulluese dhe mbikëqyrëse, ngritjen e bankave që nuk kanë prezencë fizike dhe që nuk janë të lidhura me një grup financiar të rregulluar. Për më tepër, shtetet palë mund të konsiderojnë t'i kërkojnë institucioneve të tyre financiare të refuzojnë të hyjnë në ose të vazhdojnë një marrëdhënie korresponduese bankare me institucione të tilla dhe të ruajnë nga ngritja e marrëdhënieve me institucione të huaja financiare që lejojnë llogaritë e tyre të përdoren nga banka që nuk kanë prezencë fizike dhe që nuk janë të lidhura me një grup financiar të rregulluar.

5. Secili shtet palë do të marrë parasysh të ngrejë, në përputhje me të drejtën e brendshme, sisteme të efektshme të hapjes financiare për zyrtarë të përshtatshëm publikë dhe do të sigurojë sanksione për moskryerje. Secili shtet palë do të konsiderojë gjithashtu të marrë masa të tilla siç mund të jetë e nevojshme për të lejuar organet e saj kompetente në shtete të tjera palë kur është e nevojshme për të investiguar, marrë përsipër dhe rikuperojë të ardhura nga krimet e ngritura në përputhje me këtë Konventë.

6. Secili shtet palë do të marrë parasysh të ngrejë, në përputhje me të drejtën e brendshme, për të kërkuar zyrtarë publikë që kanë një interes ose t'i kërkojnë zyrtarëve publikë të interesuar, kanë nënshkruar ose fuqi tjetër mbi një llogari financiare të një vendi të huaj të raportojë atë marrëdhënie në organet kompetente dhe të mbajë regjistër të rregullt për këto llogari. Masa të tilla do të sigurojnë gjithashtu për sanksione të duhura për mospërputhje.

Neni 53

Masat për rikuperim direkt të pronës

Secili shtet palë do të kryejë në përputhje me të drejtën e brendshme:

a) Merr masa siç mund të jetë e nevojshme për të lejuar një tjetër shtet palë të iniciojë veprim civil në gjykatat e tij për të fituar pronësi nëpërmjet komisionit për një krim të vendosur në përputhje me këtë Konventë;

b) Merr masa siç mund të jetë e nevojshme për të lejuar gjykatat e tij të urdhërojnë ata që kanë kryer krime, e vendosur në përputhje me këtë Konventë, për të paguar kompensim ose dëme ndaj një tjetër shteti palë që është dëmtuar nga krime të tilla; dhe

c) Merr masa siç mund të jetë e nevojshme për të lejuar gjykatat e tij ose organet kompetente kur duhet të vendosin mbi konfiskimin, për të njohur një deklaratë të një shteti palë tjetër si një pronar legjitim i pronës së fituar nëpërmjet komisionit të një krimi të ngritur në pajtim me Konventën.

Neni 54

Mekanizma për rikuperimin e pronës nëpërmjet bashkëpunimit ndërkombëtar në konfiskim

1. Secili shtet palë, në mënyrë që të sigurojë asistencë të dyfishtë ligjore sipas nenit 55 të kësaj Konvente për sa i përket pronës së fituar nëpërmjet ose të përfshirë në komision ndaj një krimi të vendosur në pajtim me këtë Konventë, në pajtim me të drejtën e brendshme:

a) do të marrë masa, siç mund të jetë e nevojshme, për të lejuar organet e tij kompetente të vënë në përdorim një urdhër konfiskimi të lëshuar nga një gjykatë për një tjetër shtet palë;

b) do të marrë masa, siç mund të jetë e nevojshme, për të lejuar organet e tij kompetente që, atje ku kanë juridiksionin e tyre, të urdhërojnë konfiskimin e një prone të tillë të një origjine të huaj me anë të një gjykimi të pastrimit të parave ose ndonjë krimi tjetër siç mund të jetë brenda juridiksionit të tij ose me anë të procedurave të autorizuar nën të drejtën e tij të brendshme; dhe

c) do të konsiderojë të marrë masa të tilla për të lejuar konfiskimin e një prone të tillë pa një dënim penal, në rastet në të cilat kryesi i krimit nuk mund të dënohet me anë të vdekjes, braktisjes ose mungesës ose në rastet të tjera të përshtatshme.

2. Secili shtet palë, në mënyrë që të sigurojë asistencë të dyfishtë ligjore me kërkesën e bërë sipas paragrafit 2 të nenit 55 të kësaj Konvente, sipas së drejtës së brendshme:

a) do të marrë masa, siç mund të jetë e nevojshme, për të lejuar organet e tij kompetente që të ngrijnë ose të kapin pronë me një urdhër kapjeje ose ngrirjeje të lëshuar nga një gjykatë ose organ kompetent i një shteti palë kërkuar që siguron një bazë të arsyeshme për shtetin palë e kërkuar të besojë se ka arsye të mjaftueshme për të marrë një veprim të tillë dhe që prona do të ishte subjekt i një urdhri konfiskimi për qëllime të paragrafit 1 (a) të këtij neni;

b) do të marrë masa, siç mund të jetë e nevojshme, për të lejuar organet e tij kompetente që të ngrijnë ose të kapin pronë me një kërkesë që siguron një bazë të arsyeshme për shtetin palë, e kërkuar të besojë se ka arsye të mjaftueshme për të marrë një veprim të tillë dhe që prona do të ishte subjekt i një urdhri konfiskimi për qëllime të paragrafit 1 (a) të këtij neni; dhe

c) do të konsiderojë marrjen e masave të tjera për të lejuar organet e veta kompetente të ruajnë pronën për konfiskim, në mënyrë të tillë që në bazë të urdhrit të arrestit të lidhur me marrjen e një prone të tillë.

Neni 55

Bashkëpunimi ndërkombëtar për qëllime të konfiskimit

1. Një shtet palë që ka marrë një kërkesë nga një tjetër shtet palë që ka juridiksion mbi një krim, sipas kësaj Konvente, për konfiskimin e të ardhurave nga krimi, prona, pajisje ose instrumente të tjera të referuara në nenin 31 paragrafi 1 të kësaj Konvente të vendosur në territorin e saj, në madhësinë më të madhe të mundur brenda sistemit të brendshëm ligjor:

a) do të dorëzojë kërkesën për organet kompetente për qëllim të marrjes së një urdhri konfiskimi dhe, nëse një urdhër i tillë është dhënë, t'i japi fuqi atij; ose

b) do të dorëzojë tek organet kompetente, me një qëllim për t'i dhënë fuqi në madhësinë e kërkuar, një urdhër konfiskimi të lëshuar nga një gjykatë në territorin e shtetit palë kërkuar në përputhje me nenin 31 paragrafi 1, dhe 54 paragrafi 1(a) të kësaj Konvente për sa lidhet me të ardhurat nga krimi, prona ose pajisje, ose instrumentalitete të tjera të referuara në nenin 31 paragrafi 1 të vendosur në territorin e shtetit palë.

2. Sipas një kërkesë të bërë nga një tjetër shtet palë që ka juridiksion mbi një krim sipas kësaj Konvente, shteti palë i kërkuar do të marrë masa për të identifikuar, ndjekur dhe kapur të ardhura nga krimi, prona ose pajisje ose instrumentalitete të tjera të referuara në nenin 31 paragrafi 1 të kësaj Konvente përse lidhet me konfiskimin që duhet urdhëruar ose nga shteti palë kërkuar ose sipas një kërkesë sipas paragrafit 1 nga shteti palë i kërkuar.

3. Dispozitat e nenit 46 të kësaj Konvente janë të aplikueshme, *mutatis mutandis*, për këtë nen. Përveç informacionit të specifikuar në nenin 46 paragrafi 154, kërkesat e bëra sipas këtij neni përmbajnë:

a) Në rast kur një kërkesë që ka të bëjë me paragrafin 1 (a) të këtij neni, një përshkrim i pronës që duhet konfiskuar, duke përfshirë, në madhësinë e mundur, vendin dhe, atje ku do ishte e përshtatshme, vlerën e çmuar të pronës dhe një deklaratë të fakteve të mbështetur mbi shtetin palë kërkuar të mjaftueshëm për të bërë të mundur shtetin palë të kërkuar për të kërkuar urdhrin sipas së drejtës së vetë të brendshme.

b) Në rast kur një kërkesë që ka të bëjë me paragrafin 1 (a) të këtij neni, një kopje të ligjshme të një urdhri konfiskimi mbi të cilin kërkesa është bazuar duke lëshuar nga shteti palë kërkuar një deklaratë të fakteve dhe informacion për madhësinë në të cilën kërkohet ekzekutimi i urdhrit, një deklaratë që specifikon masat e marra nga shteti palë kërkuar për të siguruar njoftim të përshtatshëm për palë të treta *bona fide* dhe për të siguruar proces ligjor dhe një deklaratë që urdhri i konfiskimit është final.

c) Në rastin kur një kërkesë që ka të bëjë me paragrafin 2 të këtij neni, një deklaratë të fakteve të mbështetura mbi shtetin palë kërkuar dhe një përshkrim të veprimeve të kërkuara dhe, ku është e mundur, një kopje ligjore të një urdhri mbi të cilin bazohet kjo kërkesë.

4. Vendimet ose veprimet e siguruar në paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni do të merren nga shteti palë kërkuar në përputhje me subjektin për dispozitat e së drejtës së brendshme dhe rregullave procedurale ose çdo marrëveshjeje bilaterale ose multilaterale për të cilën mund të lidhet me shtetin palë kërkuar.

5. Secili shtet palë do të furnizojë me kopje të ligjeve të tij dhe rregulloreve që i japin fuqi këtij neni dhe çdo ndryshim i mëpasshëm për ligje të tilla dhe rregullore ose një përshkrim i tij ndaj Sekretarit të Përgjithshëm të OKB-së.

6. Nëse një shtet palë zgjedh për të bërë marrjen e masave të referuara në paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni kondicionale mbi ekzistencën e një traktati të përshtatshëm, ai shtet palë do të konsiderojë këtë Konventë të nevojshme dhe të mjaftueshme si bazë për këtë traktat.

7. Bashkëpunimi nën këtë nen mund të refuzohet ose masat e dispozitave të hiqen nëse shteti palë kërkuar nuk merr evidencë të mjaftueshme ose në kohë, ose nëse prona është me një vlerë *de minimis*.

8. Përpara se të hiqet ndonjë masë e marrë sipas këtij neni, shteti palë i kërkuar, atje ku është e mundur, do t'i japë shtetit palë kërkuar një mundësi për të prezantuar arsyet e tij në favor të vazhdimit të masës.

9. Dispozitat e këtij neni nuk do të konsiderohen si të tilla që paragjykojnë të drejtat e palëve të treta *bona fide*.

Neni 56

Bashkëpunimi i veçantë

Pa paragjykim mbi të drejtën e saj të brendshme, çdo shtet palë do të përpiqet të marrë masa për të lejuar atë të kalojë, pa paragjykim ndaj investigimeve të veta, hedhje në gjyq ose procedim gjyqësor, informacion mbi të ardhurat e krimeve të vendosura në përputhje me këtë Konventë ndaj një shteti palë tjetër pa kërkesë paraprake, kur ajo konsideron që hapja e informacionit të tillë mund të asistojë shtetin palë marrës në fillimin ose kryerjen e investigimeve, hedhjeve në gjyq ose mund të çojë në një kërkesë nga shteti palë sipas këtij kapitulli të Konventës.

KAPITULLI 57

KTHIMI DHE HEDHJA E ASETETEVE

1. Prona e konfiskuar nga një shtet palë sipas nenit 1 ose 55 të kësaj Konvente do të hidhet, duke përfshirë me kthim të pronarëve të mëparshëm legjitimë, sipas paragrafit 3 të këtij neni, nga ai shtet palë në përputhje me dispozitat e kësaj Konvente dhe së drejtës së brendshme.

2. Secili shtet palë do të adaptojë masa të tilla legjislative dhe të tjera në përputhje me parimet themelore të së drejtës së saj të brendshme, siç mund të jetë e nevojshme për të bërë të mundur organet e veta kompetente të kthejnë pronën e konfiskuar, kur veprojnë me kërkesën e bërë nga një tjetër shtet palë, në përputhje me këtë Konventë, duke marrë në konsideratë të drejtat e palëve të treta *bona fide*.

3. Në përputhje me nenet 46 dhe 55 të kësaj Konvente dhe paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni, shteti palë kërkues do të:

a) Në rastin kur ka një shpërdorim të fondeve publike ose të pastrimit të fondeve publike të shpërdoruara, si është referuar në nenet 17 dhe 2 të kësaj Konvente, kur konfiskimi është ekzekutuar në përputhje me nenin 55 dhe mbi bazën e një gjykimi final në shtetin palë kërkues, një kërkesë që mund të kalohet pa marrë u parasysht nga shteti palë i kërkuar, kthen pronën e konfiskuar për shtetin palë kërkues.

b) Në rastin e të ardhurave të çdo krimi të mbuluar nga kjo Konventë, kur konfiskimi ishte ekzekutuar në përputhje me nenin 55 të kësaj Konvente dhe mbi bazën e një gjykimi final në shtetin palë kërkues, një kërkesë që mund të mos merret parasysht nga shteti palë i kërkuar, kthen pronën e konfiskuar te shteti palë kërkues, kur shteti palë kërkues arsyeton pronësinë e mëparshme të pronës së konfiskuar për shtetin palë të kërkuar ose kur shteti palë i kërkuar njeh dëmtime ndaj shtetit palë të kërkuar si një bazë për kthimin e pronës së konfiskuar.

c) Në të gjitha rastet e tjera, t'i jepet konsideratë prioritare kthimit të pronës së konfiskuar ndaj shtetit palë kërkues, duke kthyer pronën e tillë për pronarët e saj të ligjshëm të mëparshëm ose duke kompensuar viktimat e krimeve.

4. Atje ku është e përshtatshme, përveç kur shtetet palë vendosin ndryshe, shteti palë i kërkuar mund të ulë shpenzime të arsyeshme të ndodhura gjatë hetimit, hedhjes në gjyq duke iu afruar kthimit të pronës së konfiskuar sipas këtij neni.

5. Atje ku është e përshtatshme, shtetet palë mund t'i japin gjithashtu konsideratë të veçantë përfundimit të marrëveshjeve ose rregullimeve të pranueshme nga të gjithë, mbi një bazë çështje pas çështje, për kalimin final të pronës së konfiskuar.

Neni 58

Njësia e inteligjencës financiare

Shtetet palë do të bashkëpunojnë me njëri-tjetrin për qëllime të ndalimit dhe luftës kundër transferimit të të ardhurave nga krimet e vendosura në përputhje me këtë Konventë dhe duke promovuar mënyra të rikuperimit të të ardhurave të tilla dhe për këtë qëllim, do të konsiderojnë ngritjen e një njësie të inteligjencës financiare që është përgjegjëse për të marrë, analizuar dhe lëshuar ndaj organeve kompetente raporte të transaksioneve të dyshimta financiare.

Neni 59

Marrëveshjet bilaterale dhe multilaterale

Shtetet palë mund të shqyrtojnë, të lidhin marrëveshje bilaterale ose multilaterale ose rregullime për të rritur efektivitetin e bashkëpunimit ndërkombëtar sipas këtij kapitulli të konventës.

KAPITULLI VI ASISTENCA TEKNIKE DHE KËMBIMI I INFORMACIONIT

Neni 60

Trajnimi dhe asistenca teknike

1. Secili shtet palë, në masën e duhur, fillon, zhvillon ose përmirëson programe trajnimi të veçanta për personelin e tij të përgjegjshëm për parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit. Ky program trajnimi, ndërmjet të tjerash, mund të trajtojë sferat e mëposhtme:

a) Masat e efektshme për parandalimin, zbulimin, hetimin, dënimin dhe kontrollin e korrupsionit duke përfshirë përdorimin e mbledhjes së provave dhe metodave hetimore;

b) Krijimin e kapaciteteve në zhvillimin dhe planifikimin e politikave strategjike kundër korrupsionit;

c) Trajnimin e organeve kompetente në përgatitjen e kërkesave për ndihmën e ndërsjellë ligjore që përmbush kërkesat e kësaj Konvente;

d) Vlerësimin dhe forcimin e institucioneve, menaxhimin e shërbimit publik dhe menaxhimin e financave publike, duke përfshirë prokurimin publik dhe sektorin privat.

e) Parandalimin dhe luftën kundër transferimit të fitimit nga veprat penale të parashikuara sipas kësaj Konvente dhe në rimarrjen e këtyre fitimeve;

f) Gjetjen dhe ngritjen e transferimit të fitimeve nga veprat penale të parashikuara në pajtim me këtë Konventë;

g) Mbikëqyrjen e lëvizjeve të fitimeve nga veprat penale të parashikuara sipas kësaj Konvente dhe metodat e përdorura për transferimin, fshehjen ose kamuflimin e këtyre fitimeve

h) Mekanizmat e përshtatshëm dhe të efektshëm dhe administrativë, dhe metodat për lehtësimin e kthimit të fitimeve nga veprat penale të parashikuara sipas kësaj Konvente;

i) Metodatat e përdorura për mbrojtjen e viktimave dhe dëshmitarëve që bashkëpunojnë me organet gjyqësore;

j) Trajnimin për rregulloret kombëtare dhe ndërkombëtare dhe në gjuhë.

2. Shtetet palë, brenda kapaciteteve të tyre, shqyrtojnë dhënien e asistencës teknike njëri-tjetrit me masën më të gjerë, sidomos në interes të vendeve në zhvillim, në planet e tyre përkatëse për luftën kundër korrupsionit, duke përfshirë mbështetjen materiale dhe trajnimin në fushat e përmendura në paragrafin 1 të këtij neni, trajnimin dhe asistencën, dhe shkëmbimin reciprok të experiencës përkatëse dhe njohurive të specializuara të cilat ndihmojnë bashkëpunimin ndërkombëtar ndërmjet shteteve palë në fushat e ekstradimit dhe të ndihmës së ndërsjellë juridike.

3. Shtetet palë forcojnë në masën e duhur përpjekjet e tyre për të shtuar aktivitetet operacionale dhe trajnuese në organizatat ndërkombëtare dhe regjionale dhënë në kuadër të marrëveshjeve dhe masave përkatëse dypalëshe dhe shumëpalëshe.

4. Shtetet palë shqyrtojnë të ndihmojnë njëri-tjetrin, me kërkesë, në bërjen e vlerësimeve, studimeve dhe kërkimeve në lidhje me tipat, shkaqet efektet dhe shpenzimet e korrupsionit në vendet e tyre përkatëse, me qëllim që të zhvillojnë, me pjesëmarrjen e organeve kompetente dhe shoqërisë, strategji dhe plane veprimi për të luftuar korrupsionin.

5. Për të lehtësuar rimarrjen e fitimeve nga veprat penale të parashikuara sipas kësaj Konvente, shtetet palë mund të bashkëpunojnë për t'u dhënë njëri-tjetrit emra ekspertësh, të cilët mund të ndihmonin në arritjen e këtyre objektivave.

6. Shtetet palë shqyrtojnë të përdorin konferencat dhe seminarët nënregjionale, regjionale dhe ndërkombëtare për të nxitur bashkëpunimin dhe ndihmën teknike dhe nxitur diskutimin e problemeve të interesit të përbashkët, duke përfshirë problemet e veçanta dhe nevojat e vendeve në zhvillim dhe të vendeve me ekonomitë e tyre në tranzicion.

7. Shtetet palë shqyrtojnë vendosjen e mekanizmave vullnetarë, me qëllim që të kontribuojnë financiarisht në përpjekjet e vendeve në zhvillim dhe vendeve me ekonomitë e tyre në tranzicion për të zbatuar këtë Konventë me anë të programeve dhe projekteve të asistencës teknike.

8. Secili shtet palë shqyrton t'i japë kontribute vullnetare Zyrës së Kombeve të Bashkuara për Drogën dhe Krimin për qëllimin e ndihmesës, nëpërmjet Zyrës së programeve dhe projekteve në vendet në zhvillim dhe me qëllimin e zbatimit të kësaj Konvente.

Neni 61

Mbledhja, shkëmbimi dhe analizimi i informacionit mbi korrupsionin

1. Secili shtet palë shqyrton analizimin, në konsultim me ekspertët, korrentet e korrupsionit në territorin e tij, si dhe rrethanat në të cilat kryhen veprat penale në lidhje me korrupsionin.

2. Shtetet palë shqyrtojnë zhvillimin dhe dhënien njëri-tjetrit dhe nëpërmjet organizatave ndërkombëtare dhe regjionale të statistikave, ekspertizës analitike në lidhje me korrupsionin dhe me informacionin, me qëllim që të zhvillohen, me aq sa është e mundur, përkufizime, standarde dhe metodologji të përbashkëta, si dhe informacionin mbi praktikat më të mira për parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit.

3. Secili shtet palë shqyrton vëzhgimin e politikave të tij dhe masave faktike për luftën kundër korrupsionit dhe kryerjen e vlerësimeve për efektivitetin dhe efikasitetin e tyre.

Neni 62

Masa të tjera: Zbatimi i Konventës nëpërmjet zhvillimit ekonomik dhe asistencës teknike

1. Shtetet palë marrin masat që bëjnë të mundur zbatimin optimal të kësaj Konvente, në masën e duhur, nëpërmjet bashkëpunimit ndërkombëtar, duke marrë parasysh efektet negative të korrupsionit në shoqëri në përgjithësi, sidomos në një zhvillim të shëndetshëm.

2. Shtetet palë bëjnë përpjekje konkrete në masën e mundur dhe në bashkëpunim me njëri-tjetrin, si dhe me organizatat ndërkombëtare dhe regjionale:

a) për rritjen e bashkëpunimit të tyre në nivele të ndryshme me vendet në zhvillim, me qëllimin e forcimit të kapacitetit të këtyre të fundit për të parandaluar dhe luftuar korrupsionin;

b) për rritjen e asistencës financiare dhe materiale për mbështetjen e përpjekjeve të vendeve në zhvillim për të parandaluar dhe luftuar korrupsionin me efektivitet dhe për t'i ndihmuar ata të zbatojnë këtë Konventë me sukses;

c) për dhënien e asistencës teknike vendeve në zhvillim dhe vendeve me ekonomitë e tyre në tranzicion për t'i ndihmuar ata të përmbushin nevojat për zbatimin e kësaj Konvente. Për këtë qëllim, shtetet palë përpiqen të japin vullnetarisht kontribute të përshtatshme dhe të rregullta në një llogari që hapet për këtë qëllim në mekanizmat e financimit të Kombeve të Bashkuara. Shtetet palë, në pajtim me ligjin e tyre të brendshëm dhe dispozitat e kësaj Konvente, mund t'i kushtojnë rëndësi të madhe dhënies në këtë llogari të një përqindje të parasë ose të vlerës korresponduese të fitimeve nga krimi ose pasuria e konfiskuar në pajtim me dispozitat e kësaj Konvente;

d) për inkurajimin dhe detyrimin e shteteve të tjera dhe institucionet financiare sipas rastit të bashkohen me ta në pajtim me këtë nen, sidomos duke dhënë më shumë programe trajnimi dhe pajisje moderne për vendet në zhvillim me qëllim që të ndihmohen ata në arritjen e objektivave të kësaj Konvente.

3. Në masën e mundur, të gjitha masat merren pa cenuar ndihmën e huaj ekzistuese ose masat e tjera të bashkëpunimit në nivelin dypalësh, regjional ose ndërkombëtar.

4. Shtetet palë mund të lidhin marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe apo masa të tjera për asistencën materiale dhe logjistike, duke marrë në konsideratë masat financiare të nevojshme për mjetet e bashkëpunimit ndërkombëtar të parashikuar në këtë Konventë për të qenë e efektshme në parandalimin, gjetjen dhe kontrollin e korrupsionit.

KAPITULLI VII MEKANIZMAT E ZBATIMIT

Neni 63

Konferenca e shteteve palë në Konventë

1. Një konferencë e shteteve palë në Konventë parashikohet këtu për të përmirësuar kapacitetin dhe bashkëpunimin ndërmjet shteteve palë për arritjen e objektivave të përcaktuara në këtë Konventë dhe për të nxitur dhe rishikuar zbatimin e saj.

2. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara thërret konferencën e shteteve palë jo më vonë se një vit nga hyrja në fuqi e kësaj Konvente. Pas kësaj, mbledhjet e rregullta të konferencës së shteteve palë mbahen në përputhje me rregullat e procedurës së miratuar nga Konferenca.

3. Konferenca e shteteve palë miraton rregulla procedurale dhe rregulla për rregullimin e funksionimit të aktiviteteve të parashikuara në këtë nen, duke përfshirë rregullat në lidhje me pranimin dhe pjesëmarrjen e vëzhguesve, dhe pagesën e shpenzimeve që rrjedhin nga zhvillimi i këtyre aktiviteteve.

4. Konferenca e shteteve palë bie dakord për aktivitetet, procedurat dhe metodat e punës për arritjen e objektivave të parashikuara në paragrafin 1 të këtij neni duke përfshirë:

a) mbështetjen e aktiviteteve nga shtetet palë sipas nenit 60 dhe 62 të kapitujve II deri V të kësaj Konvente, duke përfshirë inkurajimin dhe mobilizimin e kontributeve vullnetare;

b) mbështetjen e shkëmbimit të informacionit ndërmjet shteteve palë mbi modelet dhe korrentet në korrupsion dhe mbi praktikatat e suksesshme për parandalimin dhe luftimin e tij dhe për kthimin e fitimit nga krimi, ndërmjet të tjerash, me anë të botimit të informacionit përkatës siç përmendet në këtë nen;

c) bashkëpunimin me organizatat dhe mekanizmat ndërkombëtarë dhe regjionalë, dhe me organizatat joqeveritare;

d) përdorimin e rregullt të informacionit përkatës të dhënë nga mekanizmat e tjerë ndërkombëtarë dhe regjionalë për të luftuar dhe parandaluar korrupsionin me qëllim që të mënjanohet dublikimi i panevojshëm i punës;

e) rishikimin periodik të zbatimit të kësaj Konvente nga shtetet palë;

f) bërjen e rekomandimeve për përmirësimin e kësaj Konvente dhe zbatimin e saj;

g) shënimin e kërkesave të asistencës teknike të shteteve palë në lidhje me zbatimin e kësaj Konvente dhe rekomandimin e çdo veprimi që mund të duket i dobishëm nga kjo pikëpamje.

5. Për qëllimin e paragrafit 4 të këtij neni, Konferenca e shteteve palë merr dijeninë e nevojshme në lidhje me masat e marra nga shtetet palë për zbatimin e kësaj Konvente dhe vështirësitë e hasura prej tyre për këtë nëpërmjet informacionit të dhënë atyre dhe nëpërmjet mekanizmave suplementarë të rishikimit, siç mund të caktohen nga konferenca e shteteve palë.

6. Secili shtet palë i paraqet Konferencës së shteteve palë informacion në lidhje me programet, planet dhe praktikatat, si dhe masat legjislative dhe administrative për zbatimin e kësaj Konvente, siç kërkohet nga konferenca e shteteve palë. Konferenca e shteteve palë shikon rrugën më të efektshme për marrjen dhe reagimin mbi informacionin, duke përfshirë, ndërmjet të tjerash informacionin e marrë nga shtetet palë dhe nga organizatat kompetente ndërkombëtare. Mund të shqyrtohen gjithashtu edhe informacionet e marra nga organizatat përkatëse joqeveritare të akredituara sipas rregullit nga konferenca e shteteve palë.

7. Në pajtim me paragrafët 4 deri 6 të këtij neni, konferenca e shteteve palë parashikon, nëse e shikon të nevojshme, çdo mekanizëm të përshtatshëm ose organ për të ndihmuar në zbatimin e efektshëm të Konventës.

Neni 64
Sekretariati

1. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara parashikon shërbimet e nevojshme të sekretariatit për konferencën e shteteve palë në Konventë.

2. Sekretariati:

a) Ndhmon konferencën e shteteve palë në kryerjen e aktiviteteve të parashikuara në nenin 63 të kësaj Konvente, merr masat dhe jep shërbimet e nevojshme për sesionet e konferencës së shteteve palë;

b) Me kërkesë, ndihmon shtetet palë në dhënien e informacionit, konferencës së shteteve palë sipas parashikimit të bërë në nenin 63 paragrafët 5 dhe 6 të kësaj Konvente; dhe

c) Siguron bashkëpunimin e nevojshëm me sekretariatet e organizatave përkatëse ndërkombëtare dhe regjionale.

KAPITULLI VIII
DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 65
Zbatimi i Konventës

1. Secili shtet palë merr masat e nevojshme, duke përfshirë masat legislative dhe administrative, në pajtim me principet themelore të ligjit të brendshëm, për të siguruar përmbushjen e detyrimeve të tij sipas kësaj Konvente.

2. Secili shtet palë mund të miratojë masa më të forta ose rigoroze se ato të parashikuara në këtë Konventë për parandalimin dhe luftën kundër korrupsionit.

Neni 66
Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

1. Shtetet palë përpiqen të zgjidhin mosmarrëveshjet në lidhje me interpretimin ose zbatimin e kësaj Konvente me anë të bisedimeve.

2. Çdo mosmarrëveshje ndërmjet dy ose më shumë shteteve palë në lidhje me interpretimin ose zbatimin e kësaj Konvente, që nuk mund të zgjidhet me anë të bisedimeve brenda një kohe të arsyeshme, me kërkesë të këtyre shteteve palë, i jepet arbitrazhit. Nëse gjashtë muaj pas depozitimit të kërkesës për arbitrazh këto shtete palë nuk janë në gjendje të bien dakord me organizimin e arbitrazhit, çdonjëra nga këto shtete palë mund ta çojë çështjen në Gjykatën Ndërkombëtare të Drejtësisë me kërkesë në pajtim me Statutin e Gjykatës.

3. Secili shtet palë, në momentin e nënshkrimit, ratifikimit, pranimi, aprovimit ose aderimit në këtë Konventë, mund të deklarojë se ai nuk konsiderohet i detyruar nga paragrafi 2 i këtij neni. Shtetet e tjera palë nuk detyrohen nga paragrafi 2 i këtij neni në lidhje me çdo shtet palë që ka bërë një rezervë të tillë.

4. Çdo shtet palë që ka bërë një rezervë në lidhje me paragrafin 3 të këtij neni, në çdo kohë mund ta tërheqë këtë rezervë me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara.

Neni 67
Nënshkrimi, ratifikimi, pranimi, aprovimi ose aderimi

1. Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim për të gjitha shtetet nga 9 deri më 11 dhjetor të vitit 2003 në Merida, Meksikë dhe pastaj në Qendrën e Kombeve të Bashkuara në Nju-Jork, deri më 9 dhjetor të vitit 2005.

2. Kjo Konventë është e hapur për nënshkrim nga organizatat regjionale të integritit ekonomik, me kushte që të paktën një shtet anëtar i një organizate të tillë të ketë nënshkruar këtë Konventë në pajtim me paragrafin 1 të këtij neni.

3. Kjo Konventë i nënshtrohet ratifikimit, pranimit ose aprovimit. Instrumentet e ratifikimit, pranimit ose aprovimit depozitohen te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara. Një organizatë regjionale e integritit ekonomik mund ta depozitojë instrumentin e saj të ratifikimit, pranimit ose aprovimit nëse të paktën një nga shtetet anëtare të saj e ka bërë këtë në atë instrument ratifikimi, pranimi ose aprovimi, kjo organizatë deklaron masën e kompetencës së saj në lidhje me çështjet që rregullohen nga kjo Konventë. Kjo organizatë informon gjithashtu depozituesin për çdo modifikim të mundshëm brenda sferës së kompetencës së saj.

4. Kjo Konventë është e hapur për aderim nga çdo shtet e organizatë regjionale e integritit ekonomik, kur të paktën një shtet anëtar i saj është palë në këtë Konventë. Instrumentet e aderimit depozitohen te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara. Në momentin e aderimit, një organizatë regjionale e integritit ekonomik deklaron masën e kompetencës së saj në lidhje me çështjet e rregulluara nga kjo Konventë. Kjo organizatë informon depozituesin edhe për modifikimet e mundshme brenda masës së kompetencës së saj.

Neni 68

Hyrja në fuqi

1. Kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e nëntëdhjetë pas datës së depozitimit të instrumentit të tridhjetë të ratifikimit, pranimit, aprovimit ose aderimit. Për qëllimin e këtij paragrafi, çdo instrument i depozituar nga një organizatë regjionale e integritit ekonomik nuk llogaritet si shtesë mbi ato të depozituara nga shtetet anëtare të kësaj Organizate.

2. Për çdo shtet palë ose organizatë regjionale të integritit ekonomik, që e ratifikon, pranon, aprovon ose aderon në Konventë pas depozitimit të tridhjetë të instrumentit për një veprim të tillë, kjo Konventë hyn në fuqi në ditën e tridhjetë pas datës së depozitimit nga ky shtet ose organizatë i instrumentit përkatës ose në datën që kjo Konventë hyn në fuqi sipas paragrafin 1 të këtij neni, në datën më të mëvonshme.

Neni 69

Ndryshimet

Pas kalimit të pesë viteve nga hyrja në fuqi e kësaj Konvente, një shtet palë mund të propozojë një ndryshim dhe t'ia transmetojë atë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, i cili pastaj ua komunikon ndryshimin e propozuar shteteve palë dhe konferencës së shteteve palë në Konventë, me qëllim shqyrtimin dhe marrjen e vendimit mbi propozimin. Konferenca e shteteve palë bën të gjitha përpjekjet për të arritur konsensus për çdo ndryshim. Nëse janë bërë të gjitha përpjekjet për të arritur konsensus dhe nuk është arritur marrëveshje, ndryshimi, si përpjekje e fundit, kërkon shumicën prej dy të tretash të shteteve anëtare të pranishme dhe që votojnë në mbledhjen e konferencës së shteteve palë.

2. Organizatat regjionale të integritit ekonomik, për çështjet brenda kompetencës së tyre, ushtrojnë të drejtën e tyre për të votuar sipas këtij neni me një numër të barabartë votash me atë të numrit të anëtarëve të shteteve anëtare që janë palë në këtë Konventë. Këto organizata nuk e ushtrojnë të drejtën për të votuar nëse shtetet anëtare të tyre e ushtrojnë të tyren dhe e kundërta.

3. Një ndryshim i miratuar sipas paragrafit 1 të këtij neni i nënshtrohet ratifikimit, pranimit ose aprovimit nga shtetet palë.

4. Një ndryshim i miratuar sipas paragrafit 1 të këtij neni hyn në fuqi në lidhje me një shtet palë nëntëdhjetë ditë pas datës së depozitimit te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara i një instrumenti ratifikimi, pranimi ose aprovimi për këtë ndryshim.

5. Kur një ndryshim hyn në fuqi, ai është i detyrueshëm për ato shtete palë që kanë shprehur pëlqimin e tyre për të qenë të detyruar prej tij. Shtetet e tjera palë u nënshtrohen dispozitave të kësaj Konvente dhe çdo ndryshimi të mëparshëm që ato kanë ratifikuar, pranuar ose miratuar.

Neni 70
Denoncimi

1. Një shtet palë mund ta denoncojë këtë Konventë me njoftim me shkrim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara. Ky denoncim hyn në fuqi një vit pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

2. Një organizatë regjionale e integritit ekonomik pushon se qeni palë në këtë Konventë kur të gjithë anëtarët e saj e kanë denoncuar atë.

Neni 71
Depozituesi dhe gjuhët

1. Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara caktohet depozitues i kësaj Konvente.

2. Originali i kësaj Konvente, teksti i së cilës në gjuhën arabe, kineze, angleze, franceze, ruse dhe spanjolle janë njëloj autentike, depozitohen te Sekretari i Përgjithshëm i Kombeve të Bashkuara.

Si dëshmi e kësaj, të plotfuqishmit e poshtëshënuar, duke qenë rregullisht të autorizuar nga qeveritë e tyre përkatëse, kanë nënshkruar këtë Konventë.

LIGJ

[Redacted signature block]

[Redacted signature block]

[Redacted signature block]

[Redacted signature block]

[Redacted signature block]